

СТЕНОГРАМА

розширеного засідання Комітету з питань науки і освіти на тему: «Про стан законодавчого забезпечення функціонування та розвитку закладів фахової передвищої освіти (що за установчими документами мають статус вищих навчальних закладів I-II рівнів акредитації)»

16 травня 2018 року

Веде засідання Перший заступник голови Комітету СПІВАКОВСЬКИЙ О.В.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Оскільки вже 15 година, я взагалі-то звик до того, що все повинно розпочинатись згідно регламенту роботи. Правильно чи ні? Бо взагалі, коли ми запізнюємося, ми тим самим показуємо неповагу до того, що відбувається.

Ми будемо розпочинати, незважаючи на те, що нема кворуму. Я думаю, що у нас є сьогодні пряма трансляція. Є пряма трансляція? Ну хай виборці побачать відношення народних депутатів до того, що відбувається, як відбувається і так далі. Всі ми повинні бути чесні. От мої колеги народні депутати тут є. Але, на жаль, кворуму у нас нема.

_____. *(Не чути)*

ГОЛОВУЮЧИЙ. Да. Да. Абсолютно. Ну, ви ж знаєте, на словах дуже легко захищати інтереси людей. Добре.

Але, шановні колеги, у нас на порядку денному два питання. І, оскільки Іван Григорович Кириленко обіцяв прийти до четвертої години, я думаю, там кворум буде. Тому є пропозиція в принципі розпочинати засідання комітету. І перше питання у нас про стан законодавчого забезпечення функціонування та розвитку закладів фахової передвищої освіти, що за установчими документами мають статус вищих навчальних закладів I-II рівнів акредитації. Доповідач – представник уряду. Є представник уряду? Нема. Добре. Співдоповідач – Констанкевич Ірина Мирославівна, голова підкомітету. І відповідно матеріали до розгляду підготувала Луцька Алла Володимирівна, головний консультант секретаріату комітету. Згідно регламенту ми розглядаємо це питання 90 хвилин.

Шановні колеги, перед тим, як я зараз передам слово своїй колежанці, я хочу сказати про те, що комітет Верховної Ради згідно Регламенту здійснює свої контрольні функції і відповідно розглядає питання, які пов'язані з реалізацією, з імплементацією тих законів, які приймаються. Україна у нас унікальна країна, коли дуже багато приймається законів, норми яких іноді не виконуються або виконуються не в повній мірі. Тому ми повинні подивитись на те, що відбувається.

Далі, і це дуже важливо. Фон ми приймали відповідне рішення згідно плану роботи комітету ще в січні 2018 року. Але фон зараз наступний. Перше. Подані два проекти, два проекти подані групою народних депутатів на чолі з Марченком Олександром Олександровичем. І моїм колегою Тарасом Дмитровичем Кремінем і Ігорем Бриченком два відповідно проекти.

Сценарій щодо того, щоб сьогодні розглянути ці два проекти, я категорично проти, бо як виконуючий обов'язки голови комітету я виходжу з того, що комітет повинен працювати якісно. А якісно – це означає, що коли ми йдемо під купол Верховної Ради, ми повинні бути впевнені в тому, який результат ми отримаємо. Тому я категорично проти, коли є спроби сказати, а давайте швидше і так далі. Ні, сценарій буде дуже простим. Ми сьогодні розглядаємо згідно плану роботи. Розуміємо ті проблеми, які у нас сьогодні є. На основі цих проблем приймаємо відповідне рішення. Після цього Ірина Мирославівна Констанкевич як голова відповідного підкомітету готує це питання і через два тижні ми його виносимо на розширене засідання комітету.

Єдине, я звертаюсь тут до секретаріату, будь ласка, в такому форматі проводити комітети неможливо і неправильно. Радянський Союз вже закінчився дуже давно, і оцей президіум, і всі навпроти, знаєте, нагадують мені таку партконференцію. Такий формат неможливий. Тому я дуже прошу і звертаюсь до вас організувати це, як ми робимо на Грушевського. Буде менше людей – менше, але формат, коли хтось вище, хтось нижче, для нас точно не підходить. Ми вирішуємо спільно наші проблеми.

Таким чином, обговоривши проблеми, Ірина Мирославівна, я прошу вас внести відповідну пропозицію щодо того, коли ви зможете підготувати якісно аналіз двох законопроектів для того, щоб ми їх розглянули і проголосували. І коли

ми проголосуємо, ми зрозуміємо, що нас буде чекати під куполом. Інакше, якщо ми не підготовлене питання винесемо під купол, ми не отримаємо відповідного результату. Ви подивіться, 9 місяців ми готували питання, яке пов'язане було з Законом про освіту. За 10 місяців комітет відпрацював і отримав відповідний результат.

Те саме стосується Закону про інтелектуальне управління інтелектуальною власністю. Лілія Михайлівна, будь ласка. Те саме стосується 7466. Чотири місяці відпрацювали – отримали відповідний результат. Таким чином, ми сьогодні в рамках контрольного питання розглядаємо всі ці питання. Після цього приймаємо рішення. І через два тижні, Ірина Мирославівна внесла відповідну пропозицію, ми розглядаємо тоді два альтернативних проекти. От схема приблизно така.

Тому я зараз, оскільки... Лілія Михайлівна, ваше місце.

ГРИНЕВИЧ Л.М. *(Не чути)*

ГОЛОВУЮЧИЙ. Я знаю. Я вже сказав секретаріату, що формат...

ГРИНЕВИЧ Л.М. *(Не чути)*

ГОЛОВУЮЧИЙ. Лілія Михайлівна, я перепрошую, є регламент роботи комітету, я його порушувати не буду. А ті технічні працівники, які не забезпечили відповідно, я подам відповідний запит Голові Верховної Ради України.

Але ще раз хочу сказати, Верховна Рада розпочинає роботу пленарну о 10 годині ранку, і я ніколи не пам'ятаю, щоб пан Парубій розпочинав о 10:02. Тому нехай відповідають ті, хто повинен відповідати за неналежну організацію роботи комітету.

Ще раз хочу сказати, я особисто, будь ласка, секретаріату доручаю підготувати сьогодні запит до Голови Верховної Ради України з точки зору організації такої роботи, коли люди не можуть потрапити на засідання комітету. Ще раз, і секретаріату хочу сказати, я дуже прошу не проводити більше засідань в цій залі. Все, Радянський Союз закінчився.

Шановні колеги, згідно плану роботи є пропозиція міністру освіти і науки України Лілії Михайлівні Гриневич надати слово – 15 хвилин. Лілія Михайлівна, вам достатньо буде, так? 15 хвилин. Співдоповідачу, Ірині Мирославівні Констанкевич, – 10 хвилин. Якщо буде більше, ми народних депутатів не можемо зупиняти. Після цього 10 хвилин надати в зв'язку зі зверненням Голові Асоціації пану Булгакову. Є він тут чи ні? Є? Ручку підніміть, будь ласка. Все, бачу. 10 хвилин. А там далі регламент – до 3 хвилин. І головне, по суті, по рішенню. З чим... Рішення підготовлене відповідно секретаріатом, там є позиції, по яких і в мене є питання. Тому чітко, давайте отут відпрацюємо, отут відпрацюємо, тут відпрацюємо і так далі. А Ірину Мирославівну я прошу також дати пропозиції щодо відповідно проведення наступного засідання, де буде розглядатися питання двох альтернативних законопроектів.

Шановні колеги, приймається така?

Я також хочу представити вам, у нас народні депутати, наші колеги, які прийшли сюди, Федір Федорович Негой, Петренко Олег Миколайович. Хто ще з народних депутатів тут присутній? Микола Олександрович Фролов. Ще хтось є? І ще у нас особистий гість – це керівник спеціального відділу Міністерства фінансів України. А також пан Бондаренко. І також у нас сьогодні присутній, також особливий гість, це Станіслав Миколайович Ніколаєнко, який довгий час був міністром освіти і науки України, головою Комітету з питань науки і освіти Верховної Ради України. Тому, я думаю, ми розпочинаємо роботу.

Лілія Михайлівна, будь ласка.

ГРИНЕВИЧ Л.М. Дякую.

Доброго дня, шановні колеги, шановний Олександр Володимировичу, шановні народні депутати! Прикро, що так склалося, що не вся зала ще змогла долучитися до нашого засідання. Але я вважаю, що сьогоднішня розмова не може обійти стороною повністю абстрагуватися від тих законопроектів, які внесені до Верховної Ради. Тому що законопроекти, які внесені до Верховної Ради, це є майбутнє закладів I-II рівня акредитації. І тому, Олександр Володимировичу, у своєму виступі я хотіла б зачепити деякі особливості цих законопроектів.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Абсолютно правильно.

ГРИНЕВИЧ Л.М. Не чекаючи наступного засідання, де ми будемо їх розглядати на засіданні комітету. Тому що я думаю, що всі присутні хочуть почути, що там в тих законопроектах, насправді, є написано.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Лілія Михайлівна, я перепрошую, я просто хочу сказати. Абсолютно правильно, ми повинні це розглядати. Просто я розпочав виступати ще до того, як ви прийшли, і сказав: "В контекст внесені альтернативні законопроекти". Але чому ми їх сьогодні не поставили? Тому що народні депутати, члени комітету, повинні голосувати свідомо. А це означає, що повинні бути вивчені, прочитані закони. Повинно бути порівняння їх для того, щоб вони свідомо приймали рішення. тому що під куполом ми повинні отримати результат, а не 180 чи 190 голосів за один чи інший проект. От в чому справа.

Лілія Михайлівна, будь ласка.

ГРИНЕВИЧ Л.М. Отже, шановні колеги, якщо подивитися в загальному на картинку, яку ми маємо за останні 30 років, що у нас відбулося в системі коледжів. От якщо ми глянемо на цю статистику. Спочатку почнемо з неї.

Отже, ця статистика показує, що контингент технікумів і коледжів він суттєво змінився саме під дією демографії. Спочатку він досить стабільний, як ви бачите, а потім, коли іде демографічний спад, ми отримаємо 2015-2017 рік. Там, де ще вплив того, що ми не маємо вже Криму, але, якщо ви глянете на 2010, це вже менше, ніж було 30 років тому значно. А зараз ми маємо контингент коледжів фактично на 30... на 50 відсотків менший. Він, цей контингент, скоротився вдвічі.

Якщо ми подивимося вже безпосередньо на показник приведений, середній контингент студентів на один заклад, то маємо ще одну таку картину, яку теж треба брати до уваги, коли ми думаємо про наше майбутнє, як далі розвиватися. Порівняно з цим 30-річним періодом, якщо середня наповнюваність студентів в один заклад була тисячу і понад тисячу студентів. Зараз це орієнтовно 500

студентів на заклад. Отже, це також треба враховувати, коли ми плануємо, як далі будуть розвиватися ці заклади.

Зараз стабільно, якщо ми подивимося на молодь віком від 15 до 18 років, пішло зараз невеличке зростання, і 27 відсотків такої молоді навчається в коледжі. Бачите, був спад у 2001 рік. Зараз їх є більше. І наш план, який охоплює взагалі весь проект "Нова українська школа", що коледжі також стануть опорою професійного напрямку, розвитку трирічного старшої профільної школи. І це буде додаткове навантаження на коледжі, якого зараз у вас немає, але воно у вас появиться. І таким чином ми зможемо збільшити і відповідну чисельність і наповнюваність цих закладів освіти.

Замість створювати якісь нові професійні ліцеї у нас є професійні ліцеї системи професійно-технічної освіти і коледжі, які також можуть здійснювати цю підготовку.

Після ухвалення Закону про вищу освіту для коледжів розпочався дуже складний перехідний період. Тому що коледжі опинилися перед вибором між новими вимогами до вищої школи, який описав Закон про вищу освіту, перед вимогами щодо науково-педагогічного складу, щодо вступу, який характерний для всього світу, вступ на програми вищої освіти виключно після 11 класу, тобто після здобуття повної загальної середньої освіти. І багато інших вимог, які поставив новий Закон про вищу освіту. І тепер або тягнутися до вищої школи і тоді запроваджувати програми вищої освіти відповідно до нових вимог, або скористатись власною самобутністю як самостійної ланки освітньої системи. Ви знаєте, що ці дискусії в нас не сьогодні розпочалися і не вчора, а вони дуже складні і дуже довгі, ми намагаємося весь час з тими законодавчими актами, на які має безпосередній вплив Міністерство освіти, регулювати ситуацію. І ми сьогодні ще про це детальніше поговоримо.

Але, я вважаю, що наша найбільша проблема, яка сьогодні є, це проблема системи фінансування і проблема управління коледжами. А ця проблема вона виписана у Бюджетному кодексі і в Законі "Про бюджет України". І тут в нас дуже вузьке місце, ми повинні розуміти як його вирішувати в цивілізований спосіб.

Перш за все, що зараз ми маємо з Законом "Про освіту" виділено, і ми про це з вами домовлялись, складник системи освіти фахову передвищу освіту на п'ятому рівні національної рамки кваліфікації. І, звичайно, що ми трохи підтягнули, тобто... Але ми знайшли випадки в різних країнах, коли вони розчіплюють в себе п'ятий рівень, і можна туди поставити фахову передвищу освіту. Коледжам запропоновано вибір, ви маєте час на вибір, чи ви підете в систему вищої освіти, чи ви залишитеся в системі фахової передвищої освіти. Щоб вийшли в систему вищої, якщо у вас ще немає ліцензованого молодшого бакалавра або бакалавра, я хочу вам повідомити і це ще сьогодні підкреслю, що ми ухвалили два тижні тому на Кабміні нову Постанову про ліцензування, яка вже відкрила шляхи для ліцензування молодшого бакалавра. І ми запускаємо зараз масштабно це ліцензування. Всі, хто хочуть, будь ласка, ви можете це робити. Кожен колектив має також визначитись з урахуванням власного потенціалу і попиту, тому що, оскільки є частина коледжів, більша частина коледжів, передана на регіональний рівень, ви повинні бути дуже зорієнтовані на регіональний запит. Чим більше ви будете зорієнтовані на регіональні ринки праці, тим більше у вас буде відповідь від органів місцевої влади позитивна на регіональне замовлення. Якщо вони не розуміють, чому вони мають готувати цю спеціальність, то є два варіанти або це спеціальність національного рівня і ми зараз готуємо відповідну постанову Кабміну, щоб якість профтехосвіти виокремити професії, спеціальності загальнодержавного значення, щоб вони теж були профінансовані з державного бюджету або немає порозуміння з органами місцевого самоврядування, яким потрібні такі фахівці, а вони не хочуть їх замовляти і тоді це вже є інша проблема, в яку нам буде потрібно втручатися. У 2019 році...

Отже, завершивши цією Постановою № 347 "Про ліцензування", ця постанова відновлює ліцензування молодшого бакалавра у вищій освіті і ліцензування у сфері фахової передвищої освіти. Зрозуміло, що дітей на ці програми ми зможемо набирати з 2019 року і у 2019 році буде відкрито набір на молодшого бакалавра, тому ви маєте зараз якраз нормальний час для того, щоб проліцензуватися. Набір на молодшого спеціаліста у системі фахової передвищої освіти з 2020 року можливий не тільки за ЗНО, це треба врахувати, ми також передбачаємо, що це можливо на базі іспитів. Єдине, що той, хто подає на базі

сертифікату ЗНО, отримує ще поправочний коефіцієнт. Тому що, якщо є діти з хорошими сертифікатами, вони не повинні програти в конкурсі тим, хто іде на базі внутрішніх іспитів коледжу. Тобто ви зможете взяти і тих кращих, хто склали ЗНО, і зможете так само набирати за власними іспитами.

Далі. Шкільний компонент. Я вже наголосила на тому, що реформа освіти передбачає залучити коледжі на базі трирічної і старшої профільної школи. Крім того, ми передбачаємо, що програми загальноосвітньої підготовки на базі дев'ятих класів повинні бути належні, тривалістю два роки. Це діти не можуть мати якусь укорочену середню освіту. Тому що цілком можливо, що хтось з них буде обирати, вступати потім ще до вищого навчального закладу за іншою неспорідненою спеціальністю. І ми не повинні їм забирати цю можливість. Шкільна програма, як ми в академічних, наприклад, ліцеях робимо, з своїм поглибленим вивченням, так тут з орієнтацією на професійну підготовку повинна здійснюватись.

Колеги, чому ви стоїте, коли тут стільки вільних місць? Вам просто важко підняти колег? Було б добре, якщо б можна було б просунутись трошки до середини, тому що вони не мають, як вас підняти і стоять весь час на ногах.

Далі. Під час навчання в коледжах студенти проходять зовнішнє незалежне оцінювання і отримують весь спектр можливостей для продовження навчання. Оце зовнішнє незалежне оцінювання в коледжах було у нас також проблемою, так. Ми дуже переживали, щоб діти не втратили шанс продовжити своє навчання, тому що їм потрібен час підготуватись до зовнішнього незалежного оцінювання.

Ви знаєте, що ми прийняли таке рішення. Що до 2020 року, поки вже не вступають в дію остаточно всі положення закону, діти можуть, наші студенти можуть скласти зовнішнє незалежне оцінювання перший раз, якщо вони отримали одиницю, двійку, трійку, вони можуть це повторити наступного року. Якщо вони провалять наступного року, ну, то це вже дуже тривожний сигнал.

Далі. У нас є це положення про одиницю, двійку, трійку. Ви знаєте це положення, так, що вони не... вони всі отримують атестат про загальну середню освіту, щоб ви розуміли. Навіть з одиницею, двійкою, трійкою атестат наразі видається. Але є наказ міністерства, що, щоб отримати диплом молодшого спеціаліста, вони мусять мати щонайменше чотири. Ми з вами можемо

повернутись до перегляду цього положення. Але не зараз, без сумніву, а тільки з 2020 року, коли перестане діяти перехідний період. Тоді будемо робити публічну дискусію, потрібно далі це тримати чи ні. Особисто я вважаю, що потрібно. Але я знаю, що багато з вас дуже турбуються і вважають, що ні. Я готова вступити в цю дискусію конструктивну, і давайте будемо вирішувати.

Далі – децентралізація. Звичайно, це було найбільш болюче. Тому що за проектом Бюджетного кодексу з 2018 року державні коледжі, які були окремими юридичними особами, мали фінансуватися і вже фінансуються з обласних бюджетів. Тільки вийшло, знаєте, хотіли зробити, як краще, а вийшло навпаки. Я зараз поясню, в чому проблема. Коли передавались ці коледжі на обласні бюджети, ми чітко розуміли, де є фінансовий ресурс, для того, щоб в разі чого, дотувати в обласні бюджети. Тому що у нас було зарезервована 16 мільярдів гривень додаткова дотація, якщо органи місцевого самоврядування об'єктивно не справляються. Але тоді мали передаватися і фінансуватися з обласних бюджетів абсолютно усі коледжі, усі.

Що зараз відбулося? Відбулася ситуація, коли на доопрацюванні бюджету до другого читання зусиллями народних депутатів частина коледжів, які входять до університетів, були залишені на бюджетному фінансуванні з тим, що потім знайдемо гроші. Час спливає, ресурс вичерпується, університети "крекчуть", тому що ми забрали їхні гроші, і наблизили видатки на коледжі. Ті, хто перейшов на обласні бюджети, вони фінансуються, бо там є ресурс. А ті, що в структурі університетів, з ними є велика проблема. І сьогодні дві третіх державних коледжів на державному бюджеті, а кошти на них не виділені. Ми наближали видатки як міністерство, зараз ми зробили взагалі безпрецедентний крок, який зараз розглядається і сьогодні в цей час, коли я вам доповідаю, на бюджетному комітеті.

Ми ті гроші освітньої субвенції, які у нас є як можливість залишки освітньої субвенції по окупованих територіях і які ми завжди направляли потім в реформу, от за рахунок цього ми купуємо шкільні автобуси, комп'ютери, на залишках субвенції. Ми зараз ці гроші забрали і прийняли рішення уряду про виділення 1,1 мільярда гривень для університетів, щоб закрити питання по коледжах. Але ми його закрили тимчасово, ми його закрили, щоб людям виплатили відпускні, щоб

все було добре до початку нового навчального року. Але при тому нам ще не вистачає грошей. І це є велика проблема.

Тому я сподіваюсь, що ми будемо співпрацювати плідно з Комітетом з питань освіти. З Комітетом з питань освіти у нас повне взаєморозуміння. Але тут включається бюджетний комітет. І ви розумієте, не можна народити просто так, от десь візьмуться гроші, їх треба з чогось забрати. Я дуже сподіваюсь, що народні депутати разом з урядом знайдуть, бо ми вже як уряд знайшли, але це є просто для мене зрозуміло, що ми тепер недодамо наступний рік школам. Те, що ми давали, наприклад, цього року.

І за рахунок цього ми вирішуємо питання коледжів. Тобто, коли приймаються на рівні гасел якісь рішення, але потім ці рішення не підкріплені ресурсами, ми виходимо от перед такими викликами і потім дуже важкими рішеннями. Тому що у нас все ще залишається 1,8 мільярда, які треба буде знайти.

Наступне. Без сумніву, нам потрібні системні рішення. І які зараз є зрозумілі рішення, які лежать на поверхні? По-перше, має бути освітня субвенція, і вона вже є, з держбюджету для здобуття повної загальної середньої освіти для всіх закладів фахової передвищої освіти.

Далі. На коледжі поширюються методичні рекомендації про формування регіонального замовлення. І зараз ми вже готуємо, фактично в уряді є розпорядження Кабінету Міністрів від 14 грудня 2016 року про регіональне замовлення для ПТНЗ, і ми туди додаємо регіональне замовлення для коледжів, і зараз узгоджуємо це рішення в уряді. Щоб зобов'язати всі органи місцевого самоврядування до такого регіонального замовлення. Так само ми зараз подали відповідний проект про державне фінансування спеціалізованих реабілітаційних коледжів і воно зараз є на погодженні у Мінфіні, і в МЕРТ. Теж можуть бути проблеми, тому що це буде не відповідати Закону про держбюджет.

Розумієте, в чому вийшов парадокс, проблема в тому, що механічне рішення, передати на обласний рівень тільки закладів I-II рівня акредитації, які є окремими юридичними особами, не врахувало багатьох особливостей. Наприклад, цих спеціалізованих закладів чи, наприклад, тих закладів, які мають бакалаврські програми. А як вони мають бакалаврські програми, то вони заклади вищої освіти,

вони не повинні бути передані. Особливо тут є проблема ще інша, ми повинні в нашому законі, який ми з вами разом повинні узгодити, написати скільки, який обсяг, яке співвідношення тих бакалаврських програм має бути, щоб ви були на державному фінансуванні? Тому що, якщо у вас всі програми виключно молодшого спеціаліста і одна бакалаврська, то звичайно ви не можете при цьому бути закладом вищої освіти і мати всі ті відповідно преференції, які має заклад вищої освіти. Я не знаю, чи це преференції. Тому що, наприклад, в нашій ситуації вийшло, що це найгірше. Тому ми повинні з вами дуже мудро визначитися в цьому питанні.

На виході постанова про реалізацію права на першочергове зарахування до медичних і педагогічних закладів осіб, за умов відпрацювання не менше трьох років в сільській місцевості або селищах міського типу. Нам це дуже важливо. Нам це дуже важливо. Можливо, нам потрібно до цих медичних і педагогічних долучити, не знаю, сільськогосподарський, наприклад, аграрні? Тут треба теж подумати, Олеже Ігоревичу, чи можемо ми ще вскочити з тими пропозиціями?

_____. Закон, це норма закону.

ГРИНЕВИЧ Л.М. Так, ну, добре, норма закону. Закони можна змінювати на користь людей. Так ми ж для того разом збираємось. Не сидимо в міністерстві, в кабінеті, а прийшли на відкрите засідання комітету. І я думаю, що ми можемо зробити таку поправку до закону. Ми все одно будемо робити поправки до Закону "Про вищу освіту". І цю поправку також потрібно зробити, і потім внести постанову.

ГОЛОВУЮЧИЙ. І тоді й по широкому вступу для вчителів і так далі...

ГРИНЕВИЧ Л.М. Добре. Ну, це не можемо ми, зрозуміло, що це треба обговорювати.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Це пов'язані речі.

ГРИНЕВИЧ Л.М. Це має запрацювати з 2019 року.

Далі. В коледжах і технікумах повністю реалізується законодавство щодо забезпечення освітніх прав громадян, які проживають на окупованій території. Тобто всі ці правила вступу без ЗНО, вони всі поширюються і на коледжі, і на технікуми.

Далі. Отже, які ми зараз маємо ресурси фінансові для коледжів перспективні, які ми можемо забрати для коледжів? По-перше, ну, крім субвенції на загальну середню освіту це держбюджет для спеціальностей загальнодержавного значення і в державних, і в комунальних закладах. Ми мусимо визначитись з долею коледжів взагалі в структурі університетів, як вони будуть фінансуватися.

В будь-якому випадку можна піти такими шляхами, що є спеціальності загальнодержавного значення, вони фінансуються з держбюджету, і є спеціальності регіонального значення, і вони фінансуються з регіональних бюджетів. І ми можемо вимагати від регіонів регіональне замовлення, навіть якщо коледж всередині вищого навчального закладу. Або поділити це тільки підпорядкуванням. І чий бюджет утримує, той і платить за все замовлення. Є два підходи. Можна використовувати кожен з них. Не знаю, який буде підтриманий Міністерство фінансів. Але нам спочатку треба зрозуміти, що ми самі хочемо.

Далі. Державні пільгові довгострокові кредити на навчання. І державна фінансова підтримка як співфінансування здобуття фахової передвищої освіти. Це теж можливий інструмент.

І нам ці рішення, і цей закон, шановні колеги, треба не міряться м'язами, а написати спільний. От є зараз два законопроекти, я їх легенько проаналізує, дуже легко, так тільки побіжно. Я розумію, що час, але я не знаю, ну, це важливо.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Будь ласка.

ГРИНЕВИЧ Л.М. Це важливо. Щоб вивести нас на якусь позицію, щоб ми мали, ну, що далі обговорювати, не тільки насущні проблеми, бо треба зрозуміти як ми їх маєм вирішувати.

Я хочу сказати, що от оці ресурси мають бути зафіксовані в цих законах, в цьому законі. Тоді, коли ми виходимо на Бюджетний кодекс і на бюджет ми говорим дивіться, що в законі, який прийнятий, наприклад, у вересні місяці. Ви знаєте, що Кабмін нас... Ми взагалі повинні були вносити цей закон в вересні 2018 року. Але ми, побачивши, що появився закон Олександра Марченка, дякуємо народним депутатам, зокрема члену комітету Тарасу Кременю, що ми змогли подати через народних депутатів альтернативний законопроект. І зараз нам потрібно буде на спільному майданчику на базі кожного законопроекту вибрати, який ми берем за основу, і його доопрацьовувати. Тоді би ми могли вийти навіть на вересень на голосування, що було б ще краще, щоб застовпити ті шляхи, які повинні бути на фінансування.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Якщо знайдемо спільну мову, я думаю, на липень...

ГРИНЕВИЧ Л.М. Далі. Я хочу сказати позицію міністерства. Дивіться, от зараз оці "шлюби та розлучення" коледжів і університетів. Ми готові підтримати і ту, і ту позицію, тому що вона є різна в контексті кожного коледжу і в контексті кожного університету. Там, де є перспектива такої співпраці, ми можемо це підтримати. Там, де це тільки хтось тримається за чуже приміщення, тоді це зовсім інша історія. І ми зараз будемо виходити, я вже говорила з Адміністрацією Президента про те, що ми повинні дати можливість "розлучитися". Тому що це теж неправильно, коли університет, який має статус національного, просто забрав приміщення коледжу і каже: "Так хочете і забирайтесь і йдіть, тільки відчужувати це приміщення від нас вже не можна", Це, щонайменше, несправедливо.

Ну і все стосується всіх ресурсів. Я ж не тільки говорю про приміщення, я говорю і про землю. Зараз є Указ Президента ще часів Леоніда Кучми про те, що не можна нічого відчужувати від національного університету. Дуже красиво, дуже правильно. Але життя показує, що інколи це є з точки зору державності доцільно. І от в даному випадку, коли робиться ця реформа, ну не можна так коледжі викидати просто без... без нічого на вулицю колективи коледжів. Тобто ми маємо зрозуміти, яким чином кожен коледж працює з своїм університетом-партнером і знайти той формат, який буде найзручніший для колективів.

Далі. В законі ми це мусим виписати, як ухвалюються такі рішення, і щоб ми приводили їх до консенсусу. Щоб думка коледжу теж враховувалася.

Тепер. Ми вже давно працюємо в широкій представницькій робочій групі над проектом закону. Саме тому він у нас був готовий, ну в якій стадії, підготовлений робочою групою, коли виник цей законопроект, поданий Олександром Олександровичем. І ми подали фактично той законопроект, який напрацьований цією широкою групою. Тобто це є робота, яка досягнена фахівцями.

І 24 квітня був внесений, власне, 8321. І ми подали альтернативний 7 травня. Чому нас так стривожив цей законопроект? Тому що цим законопроектом ігнорується дуже багато норм Закону про вищу освіту. І він в такому вигляді просто непрохідний. Там є корисні деякі норми, але є дуже багато упущено, і є значна частина просто суперечностей.

Наприклад. Ми не вважаємо доцільним запроваджувати широкий конкурс на рівні фахової передвищої освіти. Люди, нащо вам широкий конкурс? Та запитайте вищу освіту, що це таке – широкий конкурс?

ГОЛОВУЮЧИЙ. Це два вчителі фізики на Херсонський регіон.

ГРИНЕВИЧ Л.М. Та ви просто повідтягуєте все в Київ, та й на тому кінець. Для чого вам широкий конкурс? Я запитую тих авторів, хто писали цей законопроект.

Далі.

Може комусь, хто працює в Києві, це правильно. Але хто є в регіоні, то ви регіон залишите без фахівців.

Далі. Фахова передвища освіта визначена не п'ятим, не на п'ятому, а на шостому рівні Національної рамки кваліфікацій. Люди ну ми про це говорили вже 3 роки. Ця рамка кваліфікацій, вона є стандартизована, там сидить виключно вища освіта, на базі повної загальної і середньої. Ми ж дали можливість вам, якщо ви хочете і працювати за програмами вищої освіти, якщо ви витримуєте норми закону і ліцензійні умови, але при цьому ви можете готувати на базі дев'яти класів неповної загальної середньої освіти. І молодший бакалавр – це є короткий цикл.

Далі. Україні потрібні національні стандарти фахової передвищої освіти. Закон пропонує, щоб кожен заклад мав власний стандарт. Стандарт тому і називається стандартом, що це є стандарт результатів до кожної спеціальності, а ви як заклад маєте автономію розробляти власну освітню програму на базі цього стандарту. Як кожен заклад може мати свій власний освітній стандарт?

Далі. З закону повністю вилучено, випало, як неіснуюче. Зовнішнє забезпечення якості в форматі акредитації, інституційного аудиту і сертифікації педпрацівників. Це є засадничі норми Закону про освіту, і вони не можуть не працювати. І тут одразу буде проблема.

Тепер, давайте ми домовимося про назву. Ми в Законі про освіту домовились про назву "Фахова передвища освіта". Це назва обґрунтована. Ми готуємо закон. Під час тексту закону пишуть, що ми ж кажемо, що фахова передвища освіта – це окремий складник системи освіти, і робимо навіть окремий закон. При цьому формулювання: і фахова неповна вища, і практико-орієнтований початковий рівень вищої освіти. Тобто різні формулювання через весь закон.

Так само як передфахова вища освіта не може готувати до науково-педагогічної діяльності, колеги. Програма молодшого бакалавра – так. Але молодшого спеціаліста – ні. І от таких всіляких недоречностей є багато, я просто не хочу всіх їх зараз називати. Ми детальніше про це поговоримо з вами на окремому засіданні.

Які ідеї нашого проекту напрацьованого робочою групою? По-перше, автономія. Там значно більше виписано автономних прав, які разом з тим базуються і входять, не конфліктують з Законом про освіту і Законом про вищу освіту. Збереження всіх умов для інтеграції з вищою освітою через перелік спеціальностей, кредити, стандарти на основі компетентнісного підходу, прийом до закладів фахової передвищої освіти на основі 11 класів за іспитами на бюджет і контракт з перевагами для тих, хто замість іспитів подає сертифікати ЗНО. Також елементи цивілізованого корпоративного управління з делегуванням функцій засновника наглядовим радам. Врахування особливостей мистецької, спортивної і військової фахової передвищої освіти.

Так само, колеги, ми згодні, що цей законопроект ще, наш альтернативний, треба доопрацювати. І моя пропозиція, якою я хочу завершити свій виступ. Давайте перестанемо перетягувати канат. Давайте зробимо на майданчику міністерства відповідно до законодавства, Кабмін зобов'язаний цей законопроект взагалі-то вносити. Ми можемо Кабмін поінформувати, що Міністерство освіти тісно співпрацює з комітетом і ми доопрацьовуємо цей законопроект. Давайте зробимо цей законопроект разом. Оце моя пропозиція.

Дякую. Дякую за увагу.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, Лілія Михайлівна.

Шановні колеги, я думаю, що кожний буде мати можливість висловитись і знайдемо спільне. Але я хочу просто тут відреагувати на ту ситуацію, яка зараз склалась і відбувається, щоб було зрозуміло. Дивіться, вся філософія і логіка. В 14-у році приймається Закон "Про вищу освіту", який так чи інакше ламає ту систему, яка була, але не буде нової. І тільки фактично рік тому приймається базовий Закон "Про освіту". І тільки зараз пішли спеціальні закони.

Що відбулось в грудні. Тут представник Мінфіну є. Я прямо, як то кажуть, в очі і йому кажу, і міністру фінансів кажу, слава Богу, статус народного депутата дозволяє говорити те, що ти думаєш і те, що відповідає дійсності. Так от, дивіться, в грудні Кабмін вносить пропозицію щодо того, щоб взагалі всі технікуми і коледжі передати на обласний бюджет. Всі це знаєте, це так.

А тепер дивіться. Наприклад, якщо б народні депутати не втрутилися, що відбулось би, скажіть, будь ласка? От тут багато директорів департаментів освіти є. Скажіть, обласна б рада фінансувала би технікуми і коледжі, які знаходяться в структурі університетів? Ні. Це був би повний колапс. Так вона хоч знайшла якісь кошти на те, щоб фінансувати ті, які є окремими особами юридичними. І так чи інакше ми заставили Мінфін подивитися на те, що потрібно знайти 1,9 мільярди гривень. Так, Міністерство освіти попало під удар, тому що фактично, оскільки ресурсу нема, Міністерство освіти почало доганяти ті кошти, які були восени. Але їх було недостатньо. Тому це називається "викручування". Але, я перепрошую, якщо б ми цього не зробили, ми б взагалі мали би повний колапс, тому що я просто навіть не розумію, як можна фінансувати те, що є в структурі

університету. Тому зараз ми розуміємо, що Мінфін, як ми і домовлялися з міністром фінансів України паном Олександром Олександровичем Данилюком, що до 1 липня буде скоректований бюджет і народні депутати України проголосують за ті пропозиції, які будуть сформульовані профільним Міністерством освіти і Кабміном для того, щоб знайти кошти і профінансувати технікуми і коледжі, які знаходяться в структурі університетів. І це буде нормально на законодавчому рівні. Інакше ми би мали би дуже великі проблеми. Я навіть не знаю просто, як би ми виходили з цих би проблем. Тому що не можна фінансувати те, що є в структурі університетів, які знаходяться взагалі на державному бюджеті. Тим більше, що і власність і так далі. Тому цей момент ми повинні розуміти. Він виник отаким чином, і ми разом – і Міністерство освіти, і профільний комітет – ми разом будемо виходити з цього, ми не кажемо, що це чиясь відповідальність, це наша спільна відповідальність за те, щоб система і далі працювала. Тому як будуть тільки пропозиції від Кабміну, ми готові голосувати, як ми і домовлялися з Міністерством фінансів. Хоча ми розуміємо, що дуже складна ситуація у Міністерства освіти і науки у, тому що коштів недодали, а фактично тільки їх наближають.

Я хочу передати слово співдоповідачу від комітету народному депутату України Ірині Мирославівні Констанкевич. Будь ласка.

КОНСТАНКЕВИЧ І.М. Доброго дня, шановне товариство! Шановні Лілія Михайлівна, Олександр Володимировичу! Найперше, я хотіла би подякувати всім учасникам розширеного засідання Комітету з питань науки і освіти за участь у цій архіважливій розмові щодо подальшої долі коледжів і технікумів, які знаходяться в системі вітчизняної освіти. І дещо пояснити, чому ми з вами зібралися у цій саме залі, хоча, от, ви слухали критичні зауваження Олександра Володимировича, але на правду, інтерес до цієї розмови був такий, що станом на учора ми мали заявки на участь у розширеному засіданні понад 200 осіб з усієї України. І знайти таку залу, яка б могла всіх бажаючих взяти участь або співучасть в цій розмові, було практично дуже складно. Тому спасибі за вашу небайдужість, спасибі за вашу позицію.

І дійсно, як наголосив і Олександр Володимирович, і Лілія Михайлівна, сьогодні буде предметна розмова, яка має на меті наблизити нас до обговорення двох зареєстрованих уже законодавчих ініціатив. І можливо, забігаючи наперед, я хочу сказати, що дійсно, законопроекти зареєстровані. Але, оскільки на другий законопроект ще немає навіть висновку Головного науково-експертного управління, і ми його очікуємо найближчими днями, то я буду просити, Олександр Володимировичу, щоб розгляд даних законопроектів ми спланували на 6 червня нинішнього року, тобто через одне засідання комітету. Тому що на 23-є, на найближчу середу зробити це буде практично нереально.

Друга обставина, яка спонукає нас, власне, розглядати це питання на початку червня, є те, що, власне, цифри, аналітику і головні матеріали, які мають стати приводом до обговорення, вони в комітет надійшли лише сьогодні. Депутатські запити на інформацію, на міністерство були скеровані ще у березні місяці, власне, тоді, коли комітет вирішив провести таке розширене засідання комітету. Але відповідь надійшла із цифрами, таблицями лише сьогодні. Тому реально опрацювати ми їх зможемо найближчим часом і вийти вже на предметну розмову на початку червня.

Однією з важливіших обставин, на якій треба наголосити, - це те, що власне фахова передвища освіта або доля коледжів і технікумів знаходиться зараз на перехідному етапі. І головні проблеми, які постали з цим, вже прозвучали у виступі міністра, - це питання фінансування, це питання законодавчого забезпечення, це питання бачення, тобто стратегію розвитку фахової передвищої освіти. Я би до цих питань долучила ще одне – це питання проблемне, як на мене, відсутність належного управління й адміністрування цією галуззю нашого освітнього середовища. Адже відомо, що до вересня 16-го року в Міністерстві освіти і науки був відділ або сектор, який керував цією роботою. Станом на зараз такого немає. І я міркую, щоб, напевно, коли ми всі перебуваємо на цьому перехідному етапі і нам потрібно готувати такі важливі документи як аналітичного характеру, так і стратегічного, потрібно було б мати відповідний чи то департамент, чи то сектор, чи то відділ, який би здійснював відповідне аналітичне, науково-методичне та інші види керівництва.

Отож з-поміж великої низки проблем, які вже прозвучали у слові міністра, я б хотіла сказати, що відсутність законодавчої бази для діяльності закладів фахової передвищої освіти привела до того, що ми маємо проблеми не лише з керівництвом закладів на центральному рівні, ми маємо проблеми із керівництвом закладів на регіональному рівні. І те, що зараз обласні державні адміністрації змушені фінансувати коледжі і технікуми, власне, це для них стало великим випробовуванням, і не в усіх областях ми маємо таку успішну картину щодо фінансування.

Якщо окремі області (з цієї інформації, якою володію я), скажімо, чи Полтавська, чи Миколаївська, там 95, 60 відсотків покривають видатки на фінансування, то в окремих областях ми маємо іншу картину. Скажімо, в Луганській області навіть фінансування тих двох навчальних закладів їм не по силі. Або, скажімо, в Чернівецькій області ми маємо недофінансування на 7 мільйонів.

Я наголошую це для того, щоб, власне, ще раз увиразнити думку про те, що наповнення місцевих бюджетів, обласних бюджетів, воно аж ніяк не корелює із кількістю закладів I-II рівня акредитації, які склалися історично в Україні, і тут як ніхто краще ви знаєте, що є карта України, і є кількість закладів I-II рівня акредитації і, скажімо, є такі от в Києві понад 60, в Харківській області – понад 40. Разом з тим, є де в межах 20, і це ж не значить, що наповнюваність бюджетів там Волинь чи Чернівці має корелюватися кількістю навчальних закладів.

Разом з тим, ще є проблеми іншого характеру, які стосуються питання, власне, університетів, які... власне, питання закладів I-II рівня акредитації, які є в структурі університетів.

Дійсно, говорилося про те, що вони зараз перебувають у складному... складній ситуації, яка пов'язана із тим, що 2018 рік став своєрідною такою демаркаційною межею, а я би сказала, лакмусовим папірцем на те, чи зможемо ми спільно пройти оцю дорогу, оце випробовування. Цілком солідаризуюся із міністерством, що це має бути спільна робота, адже нам усім важливо розуміти, яким буде майбутнє закладів I і II рівня акредитації. Це ті заклади, які мають минуле, причому це історія, яка вписана в освітянський наш контекст дуже міцно

і дуже важливо. І просто, скажімо, дистанціюватися від цього не можна. Тому минуле, теперішнє спонукає нас до конкретної розмови про те, що буде.

Отже, якщо говорити про ситуацію з університетами, то я теж хочу сказати, що якщо коледжі і технікуми увійшли в структуру і були прописані процедури входження, то станом на зараз процедуру виходу із структури університетів немає. Тому це питання теж має бути прописане на законодавчому рівні. Але тут мають бути чітко прописані усі питання і фінансування, і майнові, і багато інших дотичних до цих.

Питання державного замовлення, регіонального замовлення, це те ж буде звучати зараз у виступі наших колег.

Комітет, готуючись до нинішнього засідання, провів велику роботу, навіть не маючи тієї аналітики, на яку ми сподівалися від міністерства. І я за це хочу подякувати секретаріату присутньому тут і персонально Луцькій Аллі Володимирівні. Але я сподіваюся, що ті, хто записався на виступи, вони якраз і продемонструють своє бачення ситуації, яка склалася у нас зараз в освітньому середовищі. І на основі ваших виступів, на основі спільного обговорення отакого великого колективного ми зможемо пропрацювати і ті пропозиції, які уже у вас є на руках, пропозиції до рішення комітету. Я прошу вас уважно прочитати, ознайомитися з цими пропозиціями. І, якщо будуть ваші пропозиції озвучувати, наполягаю на тому, щоб це були не емоційні виступи, а конкретні, чіткі, прагматичні.

І, Олександр Володимировичу, для того, щоб ми потім не заблукали у цих пропозиціях, кожену пропозицію пропоную ставити на голосування для того, щоб ми могли вже сформулювати весь пакет, який стане їх вступом до обговорення законодавчих ініціатив, зареєстрованих у Верховній Раді і розглянутих на найближчих засіданнях.

Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Я одразу хочу відреагувати. Дивіться, у нас 6 червня по плану виїзне засідання на базі Київського політеху. Тому є пропозиція зразу визначити 20 червня – проведення розширеного засідання комітету. Буде напрацьовано воно

разом з міністерством всі пропозиції, щоб ви вийшли консолідовано. Там можна зробити так: якщо ми один законопроект беремо за основу, ми виходимо тоді на перше читання, проголосували, після цього може швидко відпрацювати, якщо там не буде багато розбіжностей, робоча група відпрацювала. Голосуємо за друге читання, і може до 15 липня може і проголосуємо, щоб на 1 вересня виходити із законопроектом відповідним.

А далі, там питання, дійсно, от мене особливо хвилює питання і одруження, і розлучення, бо в рамках того, що відбуваються сьогодні процеси, ми повинні забезпечити і те, й інше.

А далі там питання вирішуються дуже просто. От коли ми обговорювали просто з міністром фінансів, це питання вирішується за рахунок державного замовлення. Але ми повинні розв'язати цей гордіїв вузол, який існує, коли університети не можуть отримувати замовлення від обласної там влади, місцевої влади, а тільки від Держбюджету і так далі.

От якщо ми можемо вирішити питання того, що ми отримуємо і держзамовлення, наприклад, і отримуємо місцеве регіональне замовлення і так далі, ця система запрацює. Більше того, на базі Херсонської області взагалі існує там програма розвитку людського капіталу, де взагалі ми знайшли через децентралізацію відповідні механізми.

Тобто я думаю, що ми зможемо в законі ці речі прописати, і я думаю, це буде нормально.

Ще от звертаюсь перед тим, як ми розпочнемо дискусію. Дивіться, не все ж так просто, як воно є. От я особисто там, наприклад, у нас дуже багато там, і профтехосвіта, і так далі. Каже, тут погано, там не працює і так далі. Телефоную я, наприклад, там директору профтехосвіти, 9-го профПТУ міста Херсона. Кажу, от там потрібні студенти і так далі, там, на практику, пройти там харчування і так далі. У нас всі розібрані. То у мене є питання, якщо у вас всі розібрані, так у вас не так все погано. Ну, якщо ваших випускників, ваших студентів розбирають, то це означає, що, послухайте, все у вас там нормально, тобто у вас є замовлення, у вас є відповідне фінансування і так далі.

Тому, шановні колеги, я звертаюсь до вас всіх, давайте... Я сам з освіти, я абсолютно чітко знаю. Тому давайте розуміти баланс між держбюджетом, між

регіональним бюджетом і між вашими можливостями. Щодо того, до речі, і казала Лілія Михайлівна. Що давайте подивимося на спектор того, що ми готуємо. Якщо, наприклад, тут є попит, ну, то давайте, які проблеми. Задача якраз держави і профільного міністерства, профільного комітету – створити відповідну політику. Але вирішувати питання одні за рахунок держави, а після цього, наприклад, ми бачимо, що, а там взагалі-то проблем немає, тому що знайдені відповідні механізми компенсаторні, в тому числі фінансові і так далі, ну, так не можна. Давайте ми будемо чесні один перед одним, і в рамках обговорення цього питання ми повинні також це бачити. Ні? По-старому також не може бути. Це означає, що баланс інтересів державних, регіональних, і технікумів, і коледжів, повинен бути витриманий.

Я запрошую до слова Булгакова Валерія Андрійовича, голову правління Всеукраїнської асоціації працівників вищих навчальних закладів I-II рівнів акредитації, директора Київського коледжу будівництва, архітектури і дизайну.

БУЛГАКОВ В.А. Добрий день, шановна громада! Олександр Володимирович, я хотів би сказати, що це ми збирали таку кількість людей для того, щоб розглянути це питання, ну, охопити всі регіони України. І така кількість. І апарат не винен, що не було такої зали в приміщенні там. Так що може вина це трошки і асоціації.

Я вдячний вам за те...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Та ні. Просто навіть "Нова українська школа" створює інше середовище, да, круглі столи і так далі для того, щоб діти відчували, що вони рівноправні партнери, да, з вчителями. Так і тут. Ви розумієте...

(Загальна дискусія)

БУЛГАКОВ Я вдячний вам, що за 5 років ви поставили це питання про навчальні заклади I-II рівня акредитації. Я вдячний Лілії Михайлівні, що вона як міністр прийшла, вона розуміє, що це актуальне питання для освіти.

А давайте зараз поглянемо на історію нашого питання. До 96-го року ми були підпорядковані Міністерству вищої освіти і середньої спеціальної освіти.

Було даже окреме Міністерство середньої спеціальної освіти. І чому, коли було в нас 29 відомчих підпорядкувань, а туди входило 507 навчальних закладів, а в Міністерстві освіти тільки було 26? Бо кожне відомство будували навчальні заклади по тим регіонам, де було їхнє підприємство. Коли ми побачили розвал, підприємства закривають, а спеціальність навчальний заклад залишається. І, якщо сьогодні ми розглядаємо питання, що ми їх передаєм на регіональне замовлення, то може в тому регіоні є навчальний заклад, де непотрібний місцевій владі той навчальний заклад. А пройде 5 років, Україна живе, її треба буде розбудовувати, а де взяти в тому регіоні спеціалістів? То не можна так ставити це питання, що там треба, щоб регіональне замовлення.

Узяти інше. Всі ми винувні в тому, а ми як голос народа, а ви повинні були його виконати, непотрібно було передавати на місцеві бюджети. Ви передали. Яке фінансування? Це тільки стипендія, заробітна плата і комунальні послуги. А давайте ми візьмемо в цілому... візьмемо. А державне майно? А земля? Вона державна. А місцеві бюджети можуть фінансувати це все? Ні. А що робити навчальним закладам? Це фактично кинути навчальні заклади. Через те ми вимагаємо, коли будуть в липні місяці розглядатися зміни до бюджету, повернути ті 143 навчальні заклади до фінансування державного бюджету.

А тепер давайте поглянемо, а яке відношення тих департаментів обласних в управлінні до навчальних закладів. Ви не розумієте, який йде психологічний тиск на тих керівників, що йдуть в структуру, йдуть в профтехосвіту, ви нам непотрібні.

Я от наведу вам приклад Олени Григорівни Федонян. Це, напевно, я даже не розумів, що є ще такі люди в освіті, які відносяться з такою душею до своєї роботи. Коли вона проводила колегію, вона запросила 13 навчальних закладів. І рот розкрив, слухав, як ця людина керує навчальними закладами від дитячого садочка до технікуму. І ми прийшли нові. То чому немає такої інформації з регіонів. Йдуть десятки листів, що, Валерій Андрійович, давайте щось робіть, давайте щось звертайтеся, йдіть до Співаковського, йдіть до Гриневич, що треба зупинити проізволю окремих в департамент.

ГРИНЕВИЧ Л.М. *(Не чути)*

БУЛГАКОВ В.А. Зараз не хочу я це говорити, інформація є. Я хотів би взяти як за приклад Федонян, і щоб це кожен мав право сказати тому керівнику навчального закладу, який перейшов в підпорядкування.

ГРИНЕВИЧ Л.М. А Федонян добре...

БУЛГАКОВ В.А. Дуже добре.

ГРИНЕВИЧ Л.М. А хто зле?

БУЛГАКОВ В.А. Зле, дуже багато є навчальних закладів, які звернулися до нас, де не хочуть бачити в підпорядкуванні місцеві влади.

А тепер давайте розглянемо ми, а як же бути з майном, коли вони буде передано. Це може рік пройде, два. Якщо дивлячись по профтехосвіті, фактично тільки розпочинається ця робота. А як виживати навчальним закладам, які пішли в підпорядкування на місцеві бюджети. Сьогодні стоїть таке питання, "молодший бакалавр" – це вища освіта. До 96-го року ми були, а зараз ми теже в вищій освіті.

І, шановна Лілія Михайлівна, ви згадайте, коли був прийнятий Закон "Про вищу освіту", і ми підійшли до вас і кажемо, а як же бути нам. А ви кажете в світі немає, в Європі немає, що є "спеціаліст", не може бути і "молодші спеціалісти". Ми вам прописали в "Прикінцевих положеннях", ви будете називатись "молодший бакалавр". Пройшло вже скільки часу, назвіть хоч один університет, що підготував "молодшого бакалавра". І хто піде поступати на "молодшого бакалавра", коли є "бакалавр"? Ми вас і просили, якщо ні, так як Василь Григорович Кремінь дважди просив, давайте вилучимо з простору освіти "молодший бакалавр", бо він нікому не потрібний. А залишимо "фахівець", "бакалавр", "магістр", тоді це буде справедливо.

Розглядаючи питання по навчальним закладам, треба сказати, що на сьогоднішній день у нас дуже проблема стоїть з ЗНО. Я не знаю, чому всі так промовчують це питання, но формат... *(Загальна дискусія)* Ні, ну і раніше було. Формат ЗНО він себе вичерпав. Як він розпочинався ЗНО, це як ковток свіжого

повітря було. Але зараз подивіться, ЗНО, 11 клас, це рік школи готовлять, репетитори, для того, щоб здати це ЗНО.

Дальше. Якщо подивитись на інший його аспект. А для кого це потрібно ЗНО, якщо, ви подивіться, раніше, згадайте, нам руки виламували чуть ли не зняття з роботи, якщо 123 бали – це вже нельзя. А зараз планку опустили до 100 балів, це значить двоюшник іде в університети.

Наступне питання. Ви подивіться, зараз скільки треба заплатити коштів, щоб здати ЗНО. Но поряд з тим, міняючи ДПА, вводиться ЗНО на базі 9 класів. Ми не протів були. Но чому Міністерство освіти наказом 1103 порушило? Потрібно було повідомити за 18 місяців, підготуватися і зробити це ЗНО. Це грубе порушення.

Що ми пропонуємо? Взяти 70 процентів університетів, вони можуть без ЗНО посадити всіх бажаючих на ту скамейку, де він буде студентом. Після першого семестру можна відрахувати. А залишити університети міжнародного профілю там, юристів і так далі, хай би залишилось те ЗНО.

Другий аспект. 2015 рік, 30 тисяч уїхало за кордон на навчання, 2017 рік – 70 тисяч уїхало на навчання. Зараз планується більше 100 тисяч. Кому потрібно це ЗНО в такому форматі, яке зараз сьогодні є?

Через те, Лілія Михайлівна, ми пропонуємо розглянути це ЗНО. Воно не потрібно! Це зроблено для того, щоб якийсь корумпований орган був зроблений.

Наступне питання – кількість студентів, які отримують стипендію, це дуже актуальне питання. У 1993-94 році стипендію отримали 94 відсотки студентів, на сьогоднішній день стипендію отримують близько 40-45 відсотків. Що роблять студенти? Фактично 40 процентів йдуть працювати.

У нас була така... 10 відсотків на матеріальну допомогу і на премію. Зараз цього немає, а є діти, які потребують цієї допомоги. Ми також просимо розглянути питання.

Сьогодні можна казати: Міністерство фінансів... Но Міністерство фінансів на поліцію знайшло додаткові кошти? А чому ніхто не ставить питання, що як розвивається в нас негативно наркоманія, алкоголізм, проституція! Чому ніхто не ставить це питання, де должен заниматься орган – Міністерство освіти? Чому ми й просимо, должен бути департамент, який буде керувати.

Я погоджуюся з міністром, треба взяти один закон. І я не думаю, що народний депутат Марченко буде настоювати, що от тільки його законопроект. Ми повинні взяти за основу чи Марченка, чи Кремінія, зробити єдиний законопроект для інтересів України.

Ну, взяти законопроект народного депутата Тараса Кремінія. Читаєш статтю 36 "Окружна наглядова рада". Кому вона потрібна? Кому? Да ми ходимо по 30 раз зараз статут погоджує Міністерство освіти, а це ще треба й туди ходити. Зробіть департамент, де ми будемо підпорядковані цьому органу.

Заочна форма навчання. В 94-му році на заочній формі навчання було 182 тисячі.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Валерій Андрійович, одна хвилина у вас залишилася.

БУЛГАКОВ В.А. 182 тисячі. На сьогоднішній день – 6 тисяч. Скажіть мені, люди добрі, як може та людина, яка закінчила 10 років, працюючи на виробництві, своїм трудом досягла тих знань, і вона повинна здавати ЗНО, математику? Ні, вона повинна здавати профільний екзамен і українську мову і бути зарахованою.

Но я, шановна Лілія Михайлівна, хотів би вам сказати. Скільки раз я не був у вас, ви ніколи, не вислухавши, сказали йдіть. Ви завжди вислухаєте, робили хороші поради. Но трошки приструніть своїх бояр, які одягли "шуби Шаляпіна".
(Оплески)

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякуємо. Це в прикінцеву частину, да, запишемо рішення. Зрозуміло. Дякую.

ГРИНЕВИЧ Л.М. Я просто хочу поставити питання. Дивіться, якщо можна.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Добре, добре. Будь ласка.

ГРИНЕВИЧ Л.М. Шановні колеги, я вас дуже прошу, якщо ви кидаєте такі звинувачення, як корумпований орган щодо Українського центру оцінювання

якості освіти, який сьогодні здійснює ЗНО для сотень тисяч наших випускників, то ви повинні мати хоч якийсь один доказ. Якщо ви кажете, що обласні управління освіти по, як це сказати ніжніше, недружньо ставляться до коледжів і кажуть, ви нам непотрібні, то ви теж повинні це сказати. Хоча б назвати одне управління освіти. Інакше це беззмістовна розмова. Тому що ми з ними в Одесі будемо мати нараду і поговоримо про те, як вони ставляться до коледжів. Тому що вони отримали додатковий ресурс на це. І в нас пішла додаткова дотація так само. Я вже вам говорила про 16 мільярдів, це не копійки. Тобто в нас є ресурси на місцях. І ресурси віддаються під повноваження. І вони повинні вас фінансувати.

І з приводу майна. Ніхто майна не може передати, поки ви самі не почнете його оформляти. Ніхто, міністерство не передасть неоформлене майно. От і все. Ні, виступ був який, виступ був який. А майно, як вони будуть його ремонтувати.

Отже, давайте ми спочатку визначимося з спільною позицією, що справді ми хочемо. Визначимо больові точки з органами самоврядування. І тоді треба піднімати їхні доходи на центральний бюджет.

В мене не працює видно цей мікрофон. Працює, ви мене чуєте? Тому що яка проблема, віддали всі доходи на той рівень, а в центральному бюджеті відповідно зменшилася кількість грошей. Давайте піднімати доходи і забираємо, ми тоді назад забираємо повноваження. Тому що...

БУЛГАКОВ В.А. *(Не чути)*

ГОЛОВУЮЧИЙ. Шановні колеги, це перетворюється в дискусію. Давайте ми... Я просто вас попереджую, у нас залишилося 30 хвилин згідно регламенту на обговорення цього питання. Якщо ми вибираємо формат такий, питань-відповідей, я скажу, що без десяти п'ять ми закінчимо розгляд цього питання і перейдемо до голосування.

Тому, шановні колеги, я прошу, дійсно, без емоцій, спокійно. Якщо у вас є факти, давайте ці факти, і це буде розглядатись окремо. Якщо фактів нема, а взагалі погано відносяться, це неправильно. От у мене є факт, да, наприклад, що всі студенти цього ПТУ розібрані, це факт. І це факт, з яким я звернусь відповідно

до департаменту освіти. Тому що кошти беруться з регіонального ресурсу, а після того не можна його використати. Мені цікаво, куди ідуть студенти такого-то ПТУ і виїжджають вони там за межі Херсонської області і так далі. Це конкретний факт. Тому дуже велике прохання, якщо ми щось говоримо, то абсолютно конкретно. Добре.

Я запрошую до слова Лузана Петра Григоровича, головного наукового співробітника Лабораторії науково-методичного супроводу підготовки фахівців у коледжах і технікумах Інституту професійно-технічної освіти Національної академії наук України. Будь ласка. Дочитав, спів.

ЛУЗАН П.Г. Доброго здоров'я, шановні учасники засідання! Дозвольте перевести вектор нашої дискусії в педагогічну трошки площину. Я – представник Інституту професійно-технічної освіти Лабораторія науково-педагогічного супроводу, ми досліджуємо проблеми стандартизації підготовки фахівців в технікумах і коледжах. І за цими результатами декілька проблем, які висвітлені, я постараюся в 3-4 хвилини вкластися.

Перше, що я хочу сказати, що, вивчивши структуру освітнього процесу технікумів і коледжів, варто сказати мета підготовки цих фахівців – сформувати громадянсько свідомих, патріотично налаштованих, професійно компетентних, різнобічно розвинутих фахівців, які за своїми кваліфікаціями відповідають шостому рівню Національної рамки кваліфікацій. Це перше. І сьогодні після того, як я побував на засіданні в міністерстві, я ствердився в тому ще більше.

Друга позиція. В структурі освітнього процесу є така компонента "хто навчає", "педагогічна діяльність викладача". Я вам хочу... Я сьогодні спілкувався з нашими директорами, з завучами, за якою спеціальністю здійснюють підготовку викладачів для технікумів і коледжів на сьогоднішній день. Мені говорять "магістри", у проектах закону написано, що магістри мають право викладати. Це хороша підготовка. Вони виконують дослідницький рівень професійної діяльності, але педагогічна складова надзвичайно мала. Це заліком проходить, основи педагогіки і психології – один І після цього людина має право навчати і виховувати? Ушинський говорив: "Хіба наша справа виховання така легка, що нею може займатися кожний?" Наводив приклади з хірургами.

Що... По історії. В 1975 році в Українській сільськогосподарській академії була відкрита спеціальність 1516 "Сільське господарство", кваліфікація випускників "Інженер-викладач сільськогосподарських дисциплін". У цій залі чотири викладача технікумів були підготовлені за цією програмою. Це, до речі, і Станіслав Миколайович, ректор університету, Ніколаєнко, НУБІБ України, Тетяна Дем'янівна Іщенко, вона тут була присутня, Хоменко Микола Павлович, от, будь ласка.

Мова про те, що треба відроджувати програми підготовки викладачів для технікумів або вдосконалити професійно-педагогічну компоненту підготовки магістрів, які плануються на цю спеціальність.

Третя проблема – проблема стандартів в освіті. Вже почали ми говорити і на теренах українського педагогічного поля, і вивчивши зарубіжний досвід про те, що кваліфікаційні стандарти, які мають бути, про них згадано, ми у наших законах, у наших проектах законів все – комплекс: професійний стандарт, освітній стандарт і стандарт оцінювання.

Дякую за увагу.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Я запрошую... А Станіслав Миколайович пішов вже? Жаль!

Я запрошую до слова Марченка Олександра Олександровича, народного депутата України, голову Ради громадської організації "Всеукраїнська асоціація працівників вищих навчальних закладів" I-II рівнів акредитації. Будь ласка.

МАРЧЕНКО О.О. Доброго дня, шановне товариство! Шановний Олександр Володимировичу, Ліліє Михайлівно! Я радий в цьому залі бачити своїх колег, керівників, представників навчальних закладів I-II рівнів акредитації, народних депутатів, які сьогодні турбуються про освіту. І дуже приємно, що, Ліліє Михайлівно, ви завершили свій виступ тим, що треба об'єднувати зусилля. А я з цього і почну свій виступ.

Для чого ми повинні об'єднати зусилля? Як для себе, перше, треба дати бійцям, які є в окопах, відповідь на запитання: чому він є під Маріуполем на нульовій лінії оборони, а його дитина їде в Польщу на навчання. Так, товариство?

Треба нам, в цілому треба дати нам відповідь сьогодні, як зупинити відтік дітей. Над цим треба об'єднувати зусилля. І саме головне, ціль, завдання, яке повинні ставити державні органи і Міністерство освіти і науки, яке я вважаю, сьогодні одне із інноваційних, найдержавницьким або міністерство майбутнього, це те, для того, щоб ми дали народному господарству України, майбутньої української України, гарних, кваліфіковано підготовлених фахівців, які сьогодні готують навчальні заклади.

Зібрали нас в цьому залі, напевно, вже три роки збирають, критичний стан справ, який є сьогодні в коледжах і технікумах. Ліліє Михайлівно, я не буду приводити приклади негативів і не буду акцентувати увагу на критичних зауваженнях альтернативного законопроекту, я його досконало не бачив. Але згоден з вами, що зрівняльна табличка спільно на базі комітету спільно ми з вами робимо спільний законопроект, і це ми можемо швидко, оперативно зробити.

Я прочитав довідку Міністерства освіти, де є пропозиція про внесення змін в Указ Президента від 1995 року. Вважаю, Олександр Володимировичу, ми як народні депутати, завтра я підготую звернення, звернемся до Президента для того, щоб вносити зміни про те, що ми говоримо, про майнові і немайнові права.

Нас сьогодні турбують навчальні заклади, невчасне, невдале фінансування, бо керівників навчальних закладів турбує одне. Сьогодні травень почався, а в деяких фінансування на чотири місяці, декому платити аванс, а грошей немає. Так, товариство, да? І директори ходять під тиском закону. Аграрні коледжі сьогодні турбує одне – як би в них не відібрали землі. І ці звернення, Лілія Михайлівна, я опрацював неодноразово до вас, неодноразово відправляв до Прем'єр-міністра, до Генерального прокурора. Бо агроном, зоотехнік або технолог тваринницького виробництва він не виросте на асфальті.

Згоден, що питання по бюджету, по наповненню ми з вами повинні переглянути на Комітеті освіти і підтримати, Олександр Володимирович, законопроект, який раніше був поданий спільно нами, і ви підписували його. І була навіть підтримана, Лілія Михайлівна, в лютому ми на Комітеті освіти розглядали, 6506 який. І дуже добре, що нам підказали його тимчасово призупинить, бо ми не мали назви. Сьогодні ми маємо назву "Фахова передвища освіта". Бо ті події, які ми з вами коментуємо, з фінансуванням через область

недобросовісних чиновників, є, напевно, таке питання, товариство, що хтось там згоден отщипить ці гроші, так, які у вигляді освітньої субвенції є. То це доречно, щоб ми могли переглянути взаємовідношення і коледжі як такі після прийняття закону перевести на державне фінансування.

Законопроект, який подав Марченко Олександр Олександрович, підготовлений робочою групою асоціації. Він пройшов обговорення по всіх краях України. Починаючи, ми почали обговорювати його в Рівному, в Львові. Так, Романе Михайлович? Обговорювали, Олексій Миколайович в Донецькій області, обговорювали в Северодонецьку Луганської області. І що об'єднало цих людей в залі? Спільні проблеми.

І я вважаю, що якщо ми відреагуємо в розрізі спільних зусиль і докладемо максимум зусиль, і, Лілія Михайлівна, я хотів би попросити, щоб ви доповіли Прем'єр-міністру. І сьогодні не Мінфін повинен замовляти музику. Бо що складається, чого бідний – бо неосвічений, чого неосвічений – бо бідний. І треба в Мінфіні чиновникам задуматися, а хто буде завтра заробляти гроші на Мінфін і на весь київський паркет..., якщо сьогодні ПТУ, коледжі і технікуми не будуть готувати якісних технологічних працівників, якісних платників податків, а в цілому і захисників Вітчизни.

Товариство, я від імені асоціацію підтримую пропозицію Лілії Михайлівни. Підтримую пропозицію Олександра Володимировича як комітету. Об'єднаємо законопроекти, подивимося зрівняльну табличку. Але асоціація буде приймати всі рішення, щоб ми відповіли на всі питання, які вас турбують: 9 класів, ЗНО, майно, акредитації – ті болючі питання, які є. і це буде найкраще єднання зусиль як виконавчої влади, так і законодавчої. Згодні зі мною?

В цілому дякую за увагу. Дякую всім керівникам навчальних закладів за ту кропітку роботу. Дякую робочій групі за ту мобілізацію. Дякую, Олександр Володимировичу, за гостину. Ліліє Михайлівно, дякую за зустрічні кроки. Я впевнений, спільними зусиллями ми повернемо наших українських дітей в Україну, а Україну повернемо українцям.

Слава Україні!

ГОЛОВУЮЧИЙ. Героям слава! Дякуємо, Олександр Олександрович.

Запрошую до слова Парвадова Олександр Онисимович, депутата Вінницької міської ради. Підготуватися Шарову Олегу Ігоровичу.

ПАРВАДОВ О.О. Уважаемые коллеги, уважаемая Лилия Михайловна, Александр Владимирович! Я сегодня выступаю от имени депутатов Винницкого городского совета, города, где находится 26 колледжей, города, который имеет очень серьезные традиции, достижения, и так же, как и во всех остальных городах Украины, серьезные проблемы.

Я хочу сказать, что я как депутат, как педагог прикоснулся три года назад к этой проблеме. Мы предметно занимались ее изучением, мы предметно участвовали полтора года назад, Александр Владимирович, если помните, в здании комитета вашего, и я был тогда, и выступал, и говорил о том, что нам крайне необходимо, тогда это называлось так, Закон про вищу професійну освіту. Сегодня этот проект закона есть.

И поэтому мне кажется, что я сегодня совершенно искренне от лица моих всех коллег выражаю искреннюю признательность народным депутатам Украины, которые отреагировали на остроту проблем, Лилия Михайловна, вам как министру образования, что мы приступили, реально приступили к решению той проблемы, которая существует.

Я думаю, что сегодня речь не идет о том, какой из проектов взять за основу, а какой проект будет, так сказать, вспомогательным. Мне кажется, что самое главное, что должно быть в основе этого решения вот этой проблемы и решения... принятия вот необходимого вот этого законопроекта, должна быть наша принципиальная позиция, связанная с тем, что систему колледжей и техникумов в Украине надо не только сохранить как составную часть всей системы образования в стране, но и законодательно придать ей перспективу и те необходимые меры на развитие этой системы.

Проблема эта очень острая. Сейчас наша экономика в стране благодаря усилиям и Кабинета Министров, и Верховной Рады, и Президента, начинает возрождаться. Мы с вами придем к тому, что нам нужны будут специалисты. Специалисты, отвечающие современным требованиям, специалисты, работающие на современном уровне. И вот эта, именно вот эта система, о которой мы с вами

говорим сегодня здесь, она и обеспечит тот экономический рост и обеспечит процветание нашей страны.

Я познакомился с двумя проектами, которые сегодня здесь рассказывают, и 8321, 8321-1. Я не вижу в этих проектах принципиальных различий по основным проблемам. Они оба подготовлены профессионально, они оба подготовлены в соответствии с современными требованиями. И я думаю, что задача комитета сегодня состоит в том, чтобы к тому сроку, Александр Владимирович, который вы назвали, страна познакомилась с тем проектом, тот, который будет выноситься в зал Верховной Рады Украины. А для этого у нас есть все достаточные условия и средства, и возможности, чтобы еще раз изучить ту ситуацию, которая складывается в нашем государстве, и принять вот это важнейшее решение, которого от нас требуют интересы нашей Украины.

Поэтому, завершая свое короткое выступление, я хотел бы вам пожелать успехов. И сказать о том, что депутаты местных советов в независимости от того, будет ли государственное финансирование учебных заведений, будет ли региональное, будут ли они на наших местных бюджетах, сегодня мы ведем речь уже конкретно о том, что мы сохраняем на местных бюджетах систему профтехобразования. И я надеюсь, что общими усилиями мы эту систему колледжей и техникумов страны не только сохраним, но и обеспечим ее стабильный рост и развитие.

Спасибо вам за внимание.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякуємо.

Я запрошую до слова Шарова Олега Ігоровича, генерального директора директорату вищої освіти і освіти дорослих Міністерства освіти і науки України. І прошу підготуватися Колос Тетяні Миколаївні, начальнику відділу мистецької і художньої освіти Міністерства культури України.

ШАРОВ О.І. Шановне панство, економлячи час, я хочу сьогодні відвітати про результати сьогоднішньої зустрічі широкої робочої групи в міністерстві. Бо мені здається, те, про що ми сьогодні домовилися, ще не знаючи про дату 20 червня розгляду на комітеті, це якраз дуже вдало в неї вписується. І

тому я хочу сказати про цю домовленість, можливо, вона і буде підтримана шановними народними депутатами.

Ми домовилися завтра викласти на сайті міністерства для широкого громадського обговорення той законопроект, який підготовлений в міністерстві і внесений народним депутатом Кременем. І якщо дасть свою згоду, разом з ним, поруч, законопроект, який внесений народним депутатом Марченком, якщо він дає на це згоду. Щоб вони були разом, щоб було видно, що є широка дискусія. І запросити людей до цієї дискусії. Бо, насправді кажучи, широкого громадського обговорення проектів у відкритому просторі не було.

У понеділок провести в Києві регіональну нараду за участю, запросивши директорів коледжів, заступників директорів навчальної роботи, відповідальних секретарів приймальних комісій регіону. У вівторок-середу в інших регіонах, також зробивши на цих нарадах доповіді по обох законопроектах, і запросивши їх учасників до широкої дискусії. Дати після цього час до 5 червня для внесення пропозицій, щоб всі могли подумати, зібратись, між собою поговорити. Бо, в принципі кажучи, у мене немає сумніву, що ці два проекти можна звести, там багато абсолютно однакових статей. Ну, можливо, там не вистачає ідей, можливо, деякі речі, потрібно на них подивитися більш критично.

Починаючи з 10 червня, на базі міністерства, на майданчику міністерства, провести кілька засідань, при необхідності в режимі щоденного, робочу групу в вузькому складі, широкому складі. І якраз показали про те, що ми спроможні приблизно на 20 червня вийти на такий проект, який буде спільний, а в ньому будуть окремі статті чи окремі положення, по яких не буде досягнуто згоди, просто виділені як альтернативні, щоб з ними могли визначитися вже особи, які мають відповідні політичні повноваження.

Тому хочемо запропонувати такий підхід. І, якщо буде відповідно згода, то, я думаю, це буде означати, що ми досягли принаймні консенсусу в тому, яким шляхом ми надалі ідемо.

Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Дуже правильно, я підтримую цю позицію чому. Тому що до 20-го ми фактично повинні вийти з спільним рішенням, в проекті комітету це зафіксувати. І, якщо це буде спільне рішення, я думаю, ми спокійно виносимо під купол, в першому читанні проголосували. Далі, регламентно зробили текст до другого читання. І фактично можемо вже мати відповідний закон. Лілія Михайлівна, підходить такий алгоритм?

ГРИНЕВИЧ Л.М. Ну ми ж...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Ну, все, добре. Добре, да. Щоб ми зафіксували. Бо в рішенні тоді ми це пропишемо, зараз ми в рішенні це пропишимо. А від комітету буде готувати Ірина Мирославівна Констанкевич як голова відповідного підкомітету.

Тетяна Миколаївна, будь ласка. А далі ми порадимося по виступах, тому що...

КОЛОС Т.М. Добро дня, колеги! Лілія Михайлівна, Олександр Володимирович, народні депутати! Я спробую бути дуже лаконічною.

Ми теж розглянули в нашій галузі два цих законопроекти. Звичайно, мені більш імпонує 8321-1, оскільки там більше врахована наша специфіка, можливо, тому, що нас туди долучили просто до роботи.

Я дуже вдячна команді Міністерства освіти і науки, які останнім часом демонструють абсолютну толерантність і абсолютну співпрацю над питаннями, які стосуються, в тому числі, і спеціалізованої мистецької освіти.

Я підтримую абсолютно всіх, хто перед цим виступав і за те, що ми дійсно зробили консолідований законопроект, бо його треба дійсно швидко приймати.

Ми готові взяти активну участь в його розробці. Бажано було би, щоби те, що є зараз там стосовно спеціалізованої мистецької освіти, не було втрачено.

Дякую за увагу.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Шановні колеги, давайте, є така пропозиція. Є зараз спільне бачення. Є спільне бачення того, як ми далі продовжимо роботу. Тобто ми не закінчили роботу, ми її продовжуємо. Тобто є місяць на те, щоби подивитися два альтернативних проекти.

Далі, на базі міністерства відпрацювати спільну позицію – це зрозуміло, і далі це виносити на комітет. Після цього комітет, фактично, вже з консолідованим рішенням, ми можемо йти далі. Я думаю, це абсолютно нормально.

Тому у мене пропозиція така: запросити зараз до слова людину, яка, ну, як би випадає з контексту тих, хто був до цього – це генеральний директор, будівельна компанія "Азур-Груп" Гулий Валерій Анатолійович, ну, для того, щоб почути, що думає середовище навколо нас про ті процеси, які відбуваються. І далі надати слово народним депутатам, членам комітету, і після цього голосувати.

Але якщо хтось, ну, наполягає на виступі, зробимо тоді...

Будь ласка. Валерій Анатолійович, будь ласка.

ГУЛИЙ В.А. Доброго дня, шановна президія! Доброго дня, учасники цієї наради! Я представляю сьогодні, як ви говорите, роботодавців. Це будівельна група "Фундамент", яка нараховує 2630 чоловік, я один із директорів, який входить у цей підрозділ. Це люди, які зустрічають ваших вихованців.

Щоб ви розуміли, 2600 чоловік – це десь 480 ітеерівців, працівники різного фаху, від проектного інституту до заводу та інше. І в цьому 67 відсотків займають випускники різних коледжів і технікумів нашої держави. Все інше, ота маленька частина – це випускники інститутів. І не тому що там ми їх вибираємо, ні. Кожен випускник певного інституту вважає, що він уже повинен бути головним інженером, а головних інженерів в підрозділі один, ітеерівців у кожному підрозділі, різні, майстер, прораб, начальник дільниці – 30. Ці вихованці – здебільшого Полтава, Ржищів, Київський будівельний технікум – нас задовольняють стовідсотково. Це непогане знання технології, технології як каркасно-монолітного будівництва, каркасного і монолітного будівництва. Вони досконало володіють оптичними приладами, вони хорошо знають технологію. І іншого нам не треба.

Єдине прохання сьогодні у мене до всіх, хто приймає бажання, не згубити те, що ми досягнули. Щоб не було так, як сьогодні у школах: нарobili реформ, зробили підручники сякі, такі, і в кінці-кінців мій зять приходив до мене і не знає алфавіт. А навіщо, каже, а на телефоні написаний алфавіт. Навіть не знає таблиць множення. Закінчив МАУП, не знає таблиць множення. Навіщо – калькулятор є. *(Шум у залі)* От вам реформи.

Упаси Господь...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Я вас прошу...

ГУЛІЙ В.А. ...привести до того. Я називався технік-будівельник, закінчив. Сьогодні вони називаються "магістри", "реєстри". Но! Даш йому трикутник, прямокутний трикутник... Я буду годину тут вам розказувати, от дойду до тригонометрії, де 60, 90 і 30, половина не знає цього. Не знає! От куди нам нада направити свою увагу.

Друге, профтехучилище. Я згоден з тими людьми, хто цим займається, і надо Міністерству освіти працювати над цим. Сьогодні багато пропозицій уже є, де вже наші собирають у якую-то корпорацію, хочуть чуть ли не самі утримувати 9-е, 16-е, 29-е. Це ті профтехучилища, які давали 90 відсотків фахівців на наші будови.

Але, щоб ми розуміли, що профтехучилище і технікуми – це різні справи. Просто подивіться, буде дуже хороший бригадир. Ну, він... Там же ж тоже вони і креслення читають та інше. Але уже майстра і прораба з нього не буде. На це повинен час.

І останнє, звертаюся з проханням. Не знищуйте заочну освіту. Чому? У кожному підрозділі, хто працює на виробництві, є самородки, є люди, які від природи обдаровані. Він не зміг учитися, не було грошей у батьків. Але пройшов час, він уже на сьогодні має, надбав великий досвід, і йому залишається сьогодні тільки отримати корочку. Но сидати сьогодні здавати... здавати людині, яка закінчила десять років назад, вищу математику. Він тоді її, напевно, не знав – ці інтеграли, диференціали та інше, а сьогодні сісти... Я рахую, чуть ли не там

здавать технологію строительного виробництва, якщо це по строительству, якийсь фаховий екзамен, щоб він був.

От у мене і все. Чекаємо ваших випускників.

Дякую за увагу.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякуємо. Але ви зробили рекламу МАУПу. *(Шум у залі)*

Шановні колеги! Шановні колеги, давайте зробимо так. У нас є відповідні пропозиції, які ми зібрали під час обговорення, я їх зачитаю, ми їх включаємо тоді під стенограму в проект рішення комітету, і далі будемо голосувати.

Від Лілії Михайлівни на майданчику Міністерства доопрацювати оці законопроекти ... *(Шум у залі)*

Ні! Мається ж на увазі зараз, до 20 червня, опублікувати два ... Да, опублікувати їх. І далі група хай допрацю разом з вами... *(Шум у залі)* Ми на майданчик комітету... Сан Саніч! Сан Саніч, послухайте! Ми згідно регламенту можемо взяти на майданчик... Шановні колеги, послухайте. Послухайте. Давайте так, не порушувати регламент. Добре, домовилися? Я вам кажу, як ми повинні зробити для того, щоб витримати відповідні норми.

Дивіться, ви зараз опублікуєте. Після цього допрацює група для того, щоб консолідованим рішенням вийти на перше читання в комітет. Ми далі проголосували, далі під куполом проголосували перше читання. Після цього ми створили вже на базі комітету, відпрацюємо до другого читання, і вже виходимо далі з консолідованим рішенням на друге читання. Оце буде правильний алгоритм.

Але зараз, зараз ми домовляємося, тут нічого такого страшного немає, що це період до 20 червня це буде відбуватися на майданчику Міністерства освіти і науки України. Абсолютно. У нас і так достатньо велику роботу зараз робить комітет – і внесення змін до Закону про вищу освіту, і інтелектуальна власність і так далі. То я думаю, що... Ліля Михайлівна, не проти ж? Все. Добре.

Від Констанкевич Ірини Мирославівни. Розгляд законопроектів 20 червня. Тут ми домовилися.

Далі. Від Булгакова. Повернути з липня на державне фінансування коледжі, технікуми, зняти ЗНО у коледжах, приймати в університети без ЗНО. А після

першого семестру відраховувати. Збільшити обсяг стипендіального забезпечення, зробити департамент фахової передвищої освіти в МОН. Для заочників зробити вступні фахові іспити. Давайте тут ми можемо дуже обережно це сформулювати як пропозиції до закону, який ми будемо доопрацьовувати. Дуже обережно. Тому що ламати – не будувати. Да? Тому дуже обережно.

Далі, від Лузана. Відрахувати... програму підготовки викладачів для технікумів і коледжів. Друга пропозиція. Будуть відображені в Законі про фахову передвищу освіту. Шостий рівень і стандарти професійної освіти...

Далі. Марченко Олександр Олександрович. Підтримати законопроект 6506 і перевести коледжі на державне фінансування.

Шаров Олег Ігорович. Етапи розроблення і внести відповідні рішення.

Шановні колеги, я ще... Сан Саніч, я звертаюсь до вас. Просто я хочу, щоб ви зрозуміли. Розумієте, є регіональні потреби, є державні потреби. Я розумію, що була галузева система формування технікумів, коледжів в цілому по Україні, і ми повинні забезпечити відповідний баланс. Там, де регіональне, ну, скажімо, регіональне значення, регіональне є, то це регіональне замовлення, і вони в інфраструктуру регіону входять, тут нічого... Це буде абсолютно нормально, коли там вони будуть. Тут Державний бюджет ні до чого.

Але, коли ми ведемо мову про інтегральну... вертикальну інтеграцію, коли, наприклад, абсолютно нормально для технікуму чи коледжу увійти в структуру університету для того, щоб забезпечити великий освітній простір для всіх студентів, які знають, що вони заходять, як, наприклад, Бериславський педагогічний коледж, а далі можуть йти по програмі далі бакалаврській, магістерській і так далі, то чому... Тобто ми повинні забезпечити систему, коли буде і одруження, і розлучення. Але при умові забезпечення прав відповідних, щоб не забирали землю, не забирали будівлі і так далі.

А з іншого боку власник, наприклад, та ж облрада, мала відповідні ресурси для того, щоб приймати рішення. Тобто от зараз ми також проходимо відповідні от разом з Міністерством освіти і з Мінфіном проходимо по двом коледжам у Херсонській області процес одруження. Це також дуже складний процес, але потрібно над цим працювати. І ми маємо разом такі можливості. *(Шум у залі)* Да!

Я тому... Я про це сказав. От дивіться, я ж прочитав чесно все, що було запропоновано.

Далі, у нас є місяць – відпрацьовуємо, виходимо з консолідованими рішеннями і так далі.

Шановні колеги, є пропозиція тоді голосувати за проект рішення з урахуванням ... *(Шум у залі)*

Давайте! Про інклюзію... Ну, давайте. Все! Останній виступ, і ми переходимо до голосування.

ТРІПАК М.М. Шановна Лілія Михайлівна, Олександр Володимирович, шановні колеги народні депутати! Чому я підняв руку. Я мав виступати 18-м, але. Повірте, є таке слово "інклюзія". Да, ми всі знаємо, інклюзія, да. Мар'ян Миколайович Тріпак, Подільський спеціальний навчально-реабілітаційний соціально-економічний коледж, директор коледжу. Це 47 років це був планово-економічний технікум-інтернат. Є два коледжі в Україні, які готують фахівців, молодших спеціалістів, а зараз ми готуємо і бакалаврів, де навчаються діти з обмеженими можливостями.

Це, повірте, мій виступ мав би бути криком душі. Але після виступу нашого міністра Лілії Михайлівни, вона згадали про реабілітаційно-навчальні заклади. І остання зустріч з Лілією Михайлівною відбулася два роки тому, тільки коли ми були технікумом-інтернатом. Де коли дівчинка з Житомира приїхала до нас навчатися з ДЦП, бо бачила на дверях слово "інтернат", і каже, мама, ви що, мене в інтернат. Тобто ставилося питання про перейменування навчального закладу і взагалі реорганізації.

Я дав слово міністру, що за декілька років відбудуться зміни. Відбулися зміни. В нашому коледжі зараз, ми, напевно, єдині, а можливо і є такі коледжі, де є вчена рада, де є кафедри, де є наглядова рада, де є ліцензований бакалаврат, де подана, зараз дана папка на молодшого бакалавра. Тобто ми зараз, маючи молодшого спеціаліста, готуємо і бакалавра. І що хочу сказати, що цього року на контрактну основу наші діти з фізично обмеженими можливостями, не вибравши університети, пішли далі вчитися на бакалаврат саме в коледж. Тому що в коледжі

дають знання. І дуже правильно мій попередник говорив, що в коледжі всі, хто закінчували технікуми і коледжі, вони серйозні професіонали. Це, по-перше.

По-друге. Наш коледж має всі умови. Я не буду зараз говорити про нозологію нашого коледжу, це і децепешні і так далі, але ми з прошлого року взяли 20 візочників, де ми зробили для них відповідні умови.

І також крик душі, крик душі до міністерства. Нас перекинули на місцеве фінансування. Будучи при цьому, що ми, маючи бакалаврат, маючи наглядову раду, маючи вчену раду, тобто це ми – повноцінний інститут, даємо кадрову політику: 20 кандидатів наук з трудовою книгою, доктор наук, який захистив під прапором коледжу докторську, два кандидата наук, які захистили під прапором коледжу кандидатські, зараз п'ять аспірантів, які навчаються в аспірантурі.

Тобто я хочу сказати. Що якщо працювати в рамках реформи. А то згідно Закону "Про вищу освіту", який ми в той час, відповідно до Закону "Про вищу освіту" створили і статут, і, практично, кафедри. То наші діти з фізично обмеженими можливостями мають майбутнє.

Але що я хотів сказати. От спілкуючись зараз з директорами шкіл по профорієнтаційній роботі, да, що стосується інклюзії, де директор школи не має куди дівати півтора мільйони гривень. Часом питає, а куди дівати ті кошти. А в нас от вчора прийшла Каролінка Диметришина, яка отримала бронзову медаль по Чемпіонату світу по сидячому волейболу, яка дівчинка без ноги. А в нас створено реабілітаційний центр, де реабілітолог з ним працює, з децепешником, два місяці працює з цим децепешником, де дитина все життя на колясці, а зараз вона робить десять кроків. Тобто велику справу робили всі. Але чомусь нас завжди десь гублять.

Я дуже прошу, народні депутати, Лілія Михайлівна, Олександр Володимирович, почуйте нас, тому що ми працюємо і колектив наш працює на повну потужність. Повірте, якщо у нас, ну, три роки назад було 160 студентів, зараз...

ГОЛОВУЮЧИЙ. В чому ваша пропозиція?

ТРІПАК М.М. Наша пропозиція...

ГРИНЕВИЧ Л.М. На державний бюджет повернути.

ТРИПАК М.М. Перевести на державний бюджет.

ГРИНЕВИЧ Л.М. Потім підійдете до мене, я ще хочу поговорити з вами.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Все, ми почули.

ТРИПАК М.М. Я дуже дякую. Вибачайте за емоції.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Ще раз. Я хочу сказати... Я хочу сказати, ми розуміємо, що будуть відповідні кейси в цьому законі, виключення відповідні. Це стосується і художньої освіти, це можуть бути, ну, тому що... Ну, скажімо так, врахувати всі контексти дуже складно. Це може стосуватись інклюзії і так далі. Я думаю, що будуть відповідні випадки, коли держава може це взяти на свій бюджет.

ТРИПАК М.М. Ми будемо дуже вдячні. Дуже дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Добре. Дякуємо.

Шановні колеги, є пропозиція тоді за проект рішення комітету з урахуванням тих зауважень, які пішли під стенограму.

Будь ласка.

_____. Шановна Лілія Михайлівна! Шановний Олександр Володимирович, колеги, учасники наради! Я дуже коротко, в мене тільки пропозиції, вони ніяким чином не вплинуть на те рішення, за яке будуть зараз голосувати депутати.

Перше. Я підтримую пропозицію об'єднання зусиль двох авторських колективів, це буде запорукою якості того документу, того законопроекту, який піде в залу Верховної Ради. І, враховуючи резонансність цього законопроекту, я вважаю, виключить ту, ну, скажем так, проблемну конкуренцію, яка може виникнути в результаті. Я вважаю, що запропоновані міністерством, конкретно

пан Шаров нам про це розповів, дуже такі стислі терміни підготовки цього документу, вони нас всіх влаштовують, тому що поява цього законопроекту у Верховній Раді це буде запорука того, що система коледжів і техніків упорядковується, що вона має перспективу, я просто роз'яснюю, що вона має перспективу, вона має розуміння. Тому це перше. І я це повністю підтримую. Але, вважаю, що необхідно все ж таки об'єднати зусилля і створити один законопроект.

Від себе хочу сказати, я буду вести наполегливо агітаційну роботу у фракції БПП за те, щоб цей законопроект, а, відповідно, і система, про яку ми сьогодні говоримо, законопроект був прийнятий, а система була збережена.

Друге, я вважаю, шановна Лілія Михайлівна, шановний Олександр Володимирович, я вважаю, що не можуть присутні в залі поїхати з Києва, не отримавши відповідь на головне питання, яке турбує всіх присутніх і відсутніх: що буде далі з фінансуванням? Да, з фінансуванням, в цьому році конкретно. Тому оця помісячна "нервотрепка", вона всіх тримає в напрузі.

Ми розуміємо, я вважаю, що ми, народні депутати повинні підтримати зусилля нашого міністра, нашого міністерства щодо забезпечення фінансування у 2018 році.

Тому я пропоную від цього зібрання, від нас, народних депутатів, швидко підготувати лист, я особисто беру на себе зобов'язання в залі попрацювати з депутатами абсолютно від всіх фракцій, і з цим листом йти до Гройсмана, йти до Данилюка. Міністр фінансів в нашій країні не є цар, Бог і воїнський начальник, і не... за ним остаточне слово, і вимагати вирішення цього питання і гарантування фінансування, не дивлячись на ті відомі нам проблеми з наповненням Державного бюджету і так далі, по тій системі, яка сьогодні представлена в цій залі. Тому що оця помісячна, скажемо, система, вона створює, місяць від місяцю створює таке напруження, яке незрозуміло чим завершиться після початку нового навчального року.

Якщо це підтримується, я ще раз кажу особисто... *(Оплески)*

Далі, говорячи про перспективу системи. Я вважаю і я підтримую виступ нашого колеги від будівельної сфери. Я вважаю, що ми повинні, колеги, відверто говорити, що будь-який розвиток будь якої системи в контексті системи освіти

повинен будуватися на розумінні перспективи, враховуючи потреби ринку праці, загального розвитку країни, розвитку країни, економіки країни. Не може бути підготовка кадрів, відірвана від економічних і соціальних потреб суспільства, не дивлячись на, ну, скажем, всю повагу до вас і наше з вами бажання, щоб система коледжів і технікумів, як і університетів, була вічною.

Тому я пропоную, щоб Міністерство освіти створило робочу групу, яка б попрацювала на перспективу. Ми повинні чітко розуміти, що бажають від системи коледжів і технікумів наші соціальні замовники. Хто сьогодні є соціальний замовник для системи освіти взагалі, вищої освіти і конкретно для присутньої сфери? Це, в першу чергу, економіка, тобто бізнес, промисловість, соціальна сфера. Це цей сегмент, для якого ми готуємо кадри. Це наші з вами студенти і їх шановні, дуже дорогі для нас батьки. І, безумовно, це держава. І треба вивчити, яким чином всі складові нашого соціального замовника – оця триєдина складова, - бачать потребу саме в тих кадрах, яких готують сьогодні коледжі і технікуми. І головне, це треба дивитись не взагалі, а конкретно по регіонах, тобто тут повинна бути і частка роботи департаментів освіти, які сьогодні представлені в цій залі.

Я вважаю, ця робота, можливо, вона буде в часі певному, але вона дасть перспективу для подальшого розвитку системи коледжів і технікумів. Без цього будь-яка розмова – вона голослівна: за, проти, треба підтримувати, не треба. Розумієте? Якщо немає розуміння цих процесів, то не зрозуміло, за що треба далі боротися.

І останнє. Я вважаю, що, Лілія Михайлівна, з цього боку, з нашого, я вважаю, від народних депутатів у вас є підтримка. Треба сформулювати на перехідний період чіткі і досить жорсткі і конкретні вимоги до університетів, які беруть до своєї структури сьогодні беруть коледжі. Тобто вони повинні брати на себе, я маю на увазі університети, брати на себе зобов'язання збереження колективу, забезпечення його навантаженням, можливостями для профорієнтаційної роботи, матеріальне забезпечення, розвиток і всі інші речі.

І головне, створювати умови для зростання цих коледжів. І, скажемо, бажано в напрямку переведення їх на рівень бакалаврата, якщо вони знаходяться в системі університету. А не просто ви повинні досягти рівня бакалаврата, і робіть

це, як бажаєте. Я вважаю, що ми повинні сформулювати чіткі вимоги, чіткі параметри співпраці між університетами і коледжами в перехідний період.

Дякую за увагу.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Микола Олександрович, зразу, ну, відповідаю на ваше питання. Дивіться, Міністерство фінансів України розглянуло листи комітету, тобто ми те, що ви сказали, ми це вже зробили. Дивіться, Міністерство фінансів України розглянуло листи Комітету Верховної Ради України з питань науки і освіти від 23.04.2018 та від 10.05.2018 щодо забезпечення функціонування та розвитку закладів фахової передвищої освіти, що за установчими документами мають статус вищих навчальних закладів, ну і так далі. В цьому листі чітко є відповіді, плюс там є інформація, яку вже міністр освіти сказала, про те, що крім того Розпорядженням Кабінету Міністрів України від 25.04 за № 282 Про перерозподіл деяких видатків державного бюджету, передбачених і так далі виділено 1 мільярд 100 мільйонів гривень, да, з субсидії цієї знято. Тобто ця робота вже зроблена, всі ці листи підготовлені, направлені, ми вже отримали відповідні відповіді, які ми можемо врахувати якраз от під час цієї роботи до 20 червня.

Лілія Михайлівна, будь ласка.

_____. *(Не чути)*

ГРИНЕВИЧ Л.М. Звичайно, що стурбованість залишається. Тому що насправді нам треба 2,9 мільярда. Ми забрали зараз з середньої освіти 1,1 мільярда, а 1,8 ще доведеться знайти. От в цьому є стурбованість.

Ми зараз будемо мати закриті наші фінансові питання, шановні директори, я розумію вашу стурбованість. Особливо це стосується, власне, тих коледжів які є в структурі університетів, тому що вони були не забезпечені взагалі жодним ресурсом в бюджеті. Прийняли рішення на державному рівні і не дали ні копійки. Тому ми весь час пересували, робили наближення. Зараз буде... сьогодні, от зараз, бюджетний комітет вже проголосував за це рішення позитивно. Тобто ми отримаємо найближчим часом вже на рахунки університетів, коледжів ці гроші.

Тобто в нас буде закриті питання до вересня місяця. Але воно не закриті до кінця року, і в тому полягає моя стурбованість. І ми повинні це усвідомлювати. І все одно нам це питання треба буде таки вирішити.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Тому я...

_____. *(Не чути)*

ГОЛОВУЮЧИЙ. Ні, ми...

_____. *(Не чути)*

ГОЛОВУЮЧИЙ. Микола Олександрович!

_____. *(Не чути)*

ГОЛОВУЮЧИЙ. Микола Олександрович, я просто... Я відповідаю вам, що ми вже зробили це і далі будемо робити. Більш того, я сказав в ступному слові про те, що до 1 липня є зобов'язання Прем'єр-міністра України і міністра фінансів, які сказали, що буде перерозподіл коштів. Тому для того, щоб відповісти більш професійно на ці питання, я запрошую до слова Бондаренка Андрія Володимировича, начальника відділу освіти Департаменту видатків бюджету гуманітарної сфери. Будь ласка. Раз стало це питання, то давайте так конкретно зробимо. Це Мінфін.

БОНДАРЕНКО А.В. Доброго дня, шановні народні депутати! Шановні присутні! Я, звичайно, не готувався до виступу.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Як?

БОНДАРЕНКО А.В. І не є політичною фігурою, тому лозунгів ви, мабуть, від мене не почуєте. Я – технічний працівник, тому скажу так, як є.

Коли ми готували проект Державного бюджету на 18-й рік, норма про передачу вищих навчальних закладів вже була діючою з 14-го року. І ми не могли ігнорувати це питання. Тому відповідно проект бюджету готувався, ну, саме так. Сталося, як сталось. Маємо, що маємо...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Можна я буду перекладати, щоб ви розуміли. В 14-му році, оскільки був прийнятий відповідний Закон "Про вищу освіту", фактично вас не стало, і відповідно Мінфін готував бюджет згідно того чинного законодавства, от і все. Я правильно переклав?

Будь ласка.

БОНДАРЕНКО А.В. Звичайно. Всіх хвилює питання, що буде далі. Мінфін також хвилює питання, що буде далі. Я думаю, що на це питання має відповісти якраз законопроект про фахову вищу освіту, де виписати джерела фінансування чітко, так, як ми це зробити по ПТУ, і відповідно тоді уже ми на виконання закону будемо вносити зміни в кодекс і в бюджет.

Стосовно 2018 року, перший крок – це 1 мільярд 100. Далі, ну, я не готовий зараз казати, що буде, тому що я рішень не приймаю по Але я думаю, що з міністром фінансів, ну, в будь-якому випадку...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Андрій Володимирович, ну, вас не чують, я перепрошую. Ну, можна, ну, отак? Ну, вас взагалі ніхто... *(Шум у залі)*

Андрій Володимирович! Хвилинку. Андрій Володимирович, ну, ви можете чітко сказати, що є... Я знаю, да, ви не приймаєте політичних рішень, але ви ж знаєте домовленості, ви ж самі приймали участь - так? – у формуванні відповідного тексту. Була домовленість, що... На перше півріччя там було недостатньо 1,9 мільярда гривень, так?

БОНДАРЕНКО А.В. Так.

ГОЛОВУЮЧИЙ. І була домовленість, що для того, щоб не переглядати вже весь бюджет, приймається таке рішення. Через наближення закривається перший

квартал, а 1 березня переглядається у зв'язку з, ну, тим, як змінюються видатки і надходження до бюджету України. Оскільки перший квартал був з мінусом, то це рішення перенесли до 1 липня. Ну, так чи ні?

БОНДАРЕНКО А.В. Так.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Ну! Ну, люди ж повинні знати правду, як воно відбувається. От і все.

Тому ми зараз чекаємо 1 липня, для того щоб подивитись надходження бюджету і для того щоб був відповідний перерозподіл. Чи не так.

БОНДАРЕНКО А.В. Ну, перерозподіл відповідний... Треба визначитися, з чого перерозподіляти. Тобто Мінфін не може визначитися, з чого перерозподіляти. Це може запропонувати або Міністерство освіти, або народні депутати.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Шановні колеги, все, ми почули ситуацію... Сан Санич, я просто не хочу зараз це перетворювати... Ми розуміємо ситуацію, ми почули. Це буде відповідна стенограма. Якщо потрібно, ми будемо тоді готувати. Я думаю, що під час "години Уряду" у нас буде тоді можливість задати це питання і Прем'єр-міністру України для того, щоб про це переговорити. Бо я вам чесно скажу, існують різні інтерпретації того, що відбувається. Різні інтерпретації. І дійсно ми от з Лілією Михайлівну переговорили, ми не хочемо тут публічних моментів. Я бачу так, Лілія Михайлівна бачить так, Мінфін бачить по-іншому, а все відбувається, віддзеркалюється на вас.

Все, шановні колеги. Я пропоную проголосувати і зрозумілим чином йти далі. Голосуємо, так?

Хто – за? Рішення прийнято одногосно.

Я хочу подякувати, у нас ще друге питання важливе, воно пов'язане із проведенням фіналу Кубка чемпіонів, і, шановні колеги... Олексій Олексійович, я тут звертаюсь до вас, є велике прохання від голови бюджетного комітету, який дуже просив позитивно вирішити. Прошу.

СКРИПНИК О.О. *(Не чути)*

ГРИНЕВИЧ Л.М. ...перехідного періоду, я запрошувала ваших членів фракції, прийшла тільки Іра.

СКРИПНИК О.О. В мене така накладка, не виходило вчора. Я... от як і сьогодні, розумієте? Ти мусиш бути в чотирьох місцях одночасно. Це просто катастрофа!

ГРИНЕВИЧ Л.М. Я це розумію.

СКРИПНИК О.О. Тож вибачте. А може є сенс просто трошки помінати саму статтю і зробити її більш... вернутися до тієї старої редакції чи це...

ГРИНЕВИЧ Л.М. Я не думаю, що ми зможемо це зробити. Ми аби прийняли б у в залі хоча б видовження перехідного періоду. Тому що, наприклад, Ірина Подоляк каже мені, що фракція "Самопоміч" буде проти.

СКРИПНИК О.О. Ну, я буду за. Я буду...

ГРИНЕВИЧ Л.М. Навіть видовження перехідного періоду.

СКРИПНИК О.О. Я буду "за". Я просто поясню...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Добре, давайте приймемо рішення і... Ми швидко.

Шановні колеги, члени комітету! Тарас Дмитрович! Тарас Дмитрович! Давайте... є питання... Тарас Дмитрович! Шановні члени комітету, я вважаю, що це технічне питання просто, ну, попросили його ви рішення, тому що...

(Загальна дискусія)

Тоді голосуємо за проект рішення, що "за".

Хто – за? Проти? Рішення прийнято.